

#1 2020

161

mahtavaa
postnordilaista mukana
tässä numerossa:

Krister rikkoo rajoja,
Birthe ei hyväksy kieltävää
vastausta ja **Jimcaale** on
salamaakin nopeampi.
Sekä 158 muuta.

LEHTI MEISTÄ, JOTKA TOIMITAMME

PEOPLE

by PostNord

Thank you
for the music!
Miksi
Sofien työstä
pitäisi tehdä
musikaali?

The new flexible T-Cross.

An interior easy to rearrange to suit your needs – the new T-Cross is adjustable, allowing more legroom, or more room for luggage, or the space to load very long things. Moreover, lots of advanced safety features are included. For example, the new T-Cross brakes for pedestrians, helps keeping you in the lane, and warns you when you get tired. Discover the greatness of a compact SUV.

Find your nearest dealer on www.volkswagen.se

Bränsleförbrukning blandad körning från 5,9 – 6,3 l/100 km. CO₂-utsläpp från 131 – 142 g/km. Skattegrundande CO₂-utsläpp från 112 g/km. Miljöklass Euro Bilen på bilden är extrautrustad. Vi reserverar oss för ändringar och avvikelser.

Volkswagen

JOHTOPÄÄTÖS*

PostNord ❤️ musiikki

>>> PostNordin Aarhusin toimipisteessä työskentelee todennäköisesti koko konsernin musikaalisin asiakaspalvelu. Nämä nuoret virtuoosit eivät kuitenkaan ole ainoita musiikin ystäviä. Kun People by PostNord etsi haastateltavia tämän numeron sivujen 29–42 musiikkioppaaseen, saimme valtavasti vinkkejä laulajista, rumpaleista, kitaristeista, säveltäjistä, vannoutuneista faneista, dj:istä, metallifaneista, syntikansoittajista ja levyjen keräilijöistä. Lehdessä ei valitettavasti ollut tilaa heille kaikille. Mutta myös osa lehden muihin osioihin haastatelluista sattuu olemaan muusikoita tai suuria musiikin ystäviä. Johtopäätös: Jos haluat tehdä musikaalin, löydät kaikki tarvittavat ihmiset työkaluresi joukosta!

* Toimituksen täysin epätieteellinen päätelmä postnordilaisia yhdistävistä asioista lehden haastatteluiden pohjalta.

PS

>>> Musiikkipalvelu Spotifylla on noin 217 miljoonaa aktiivista käyttäjää, jotka kuuntelevat miljoonia kappaleita päivittäin. Ensimmäinen miljardin kuuntelukerran ylittänyt kappale oli Draken One Dance -kappale. Palvelun suosituimpiin artisteihin lukeutuu Ed Sheeran, jonka kappaleita on kuunneltu yli kuusi miljardia kertaa. Haluatko tietää, mitä tässä lehdessä haastatellut postnordilaiset kuuntelevat? Tässä on työkaluresi oma Spotify-soittolista: <https://tinyurl.com/Peoplebypostnord>

Missä ovat kaikki uutiset?

People by PostNord on lehti, joka kertoo PostNordin työntekijöistä. Jos sinulla on pääsy PostNordin intraan, löydät uutiset ja tärkeät tiedot sieltä. Voit kommentoida lehden juttuja Yammerin People by PostNord -ryhmässä.

KUVIA KULISSIEN TAKAA

VÄXJÖ. Tonny Johansson kietoi Jimcaale Abdillahiin muoviin valokuvaaja Sara Bogrenin kameran edessä.

AARHUS. Monitaituri Sofie Randrup Mouritsen kuvattiin lehden kanteen.

Seuraa meitä
Instagramissa:
@peoplebypostnord

Hopeaa Svenska
Designpriset 2019
-kilpailussa

Tervetuloa!

Palautuminen auttaa jaksamaan

Musiikkiin törmää joka paikassa: se soi autoradiossa, hisseissä ja kaupoissa, luo rauhoittavaa tunnelmaa joogatunnilla ja antaa mahtavan fiiliksen tanssilattialla. Musiikki vaikuttaa elämäämme, vaikka emme aina kiinnitäkään siihen huomiota.

Vähän niin kuin me postnordilaiset. Olemme tottuneet tekemään työtä, joka vaikuttaa ihmisten elämään. Jokaisena työpäivänä käsittelemme valtavia määriä kirjeitä, paketteja ja kuljetuksia. Ne kaikki sisältävät ihmisten tarvitsemia tai odottamia tietoja ja tavaroita. Tuntuu hurjalta ajatella, miten monen ihmisen arkea kosketamme. Eivätkä he edes tule ajatelleeksi meidän olemassaoloamme.

On päiviä, jolloin on helppo olla ylpeä Pohjoismaissa tekemästämme tärkeästä työstä. Toisinaan työ taas tuntuu raskaalta. Kaikenlaisten päivien jälkeen on tärkeää ladata akut. Harrastukset auttavat jaksamaan, mikä puolestaan tekee meistä parempia työssämme.

Monelle PostNordin työntekijälle musiikki on keino palautua työpäivästä. Tässä numerossa kerromme muun muassa Tanskan kenties musikaalisimmassa asiakaspalvelussa työskentelevästä Sofiesta, joka on järjestänyt kotimatkan Thaimaasta Tanskaan soittamalla ukulelea. Tapaamme myös suomalaisen Tonin, jonka lempimusiikin bassoriffit saavat ikkunat helisemään ja kutrit oikenemaan. Ruotsalainen Magnus puolestaan antoi ystävänsä vähän liian hyvän 50-vuotislahjan ja päätyi tekemään remixejä englantilaiselle levy-yhtiölle. Norjassa taas työskentelee viestinnän asiantuntija, joka kirjaimellisesti laulaa kaikissa tilanteissa.

He kaikki työskentelevät PostNordilla, ja musiikki on heille henkireikä, joka antaa voimaa jaksaa tehdä parhaansa seuraavanakin päivänä. Toivottavasti heidän tarinansa auttavat sinua löytämään itsellesi sopivan harrastuksen tai herättämään henkiin unohtuneen kiinnostuksenkohteen. Sillä, miten vietät vapaa-aikasi, ei ole merkitystä, kunhan se antaa sinulle energiaa ja auttaa palautumaan. Kokeile vaikkapa teatteria, tanssia, elokuvia tai kirjoja – tai jotain aivan muuta. ■

MALIN NORDÉN
Päätoimittaja,
People by PostNord

Malin

PEOPLE BY POSTNORD

Päätoimittaja: Malin Nordén **Maatoimittajat:** Robert Långström (Ruotsi), Michael Kirkeby (Tanska), Maiju Karhunen (Suomi) ja Sigurd Bjerke (Norja). **Ulkoasu:** Erik Westin **Kielikoordinaattori:** Louise Holpp **Muut tekijät:** Jenny Forss, Bjørn Thorvaldsen, Grethe-Birgitte Friis Jakobsen, Salla Virkkunen, Rebecca Mathers, Malin Dahlberg, Fredrik Arvidsson
Tuotanto: Spoon **Paino:** V-TAB **Sähköposti:** peopleby@postnord.com

64

Jimcaale
kiihdyttää tahtia.

11

Johanna
tähtää korkealle.

16

Daniel
improvisoi.

30

Sigurd kääntää
nupit kaakkoon.

14

Sara on kova
puhumaan.

22

Inge Birthe
pelastaa eläimiä.

46

Sandra kertoo
itsestään.

Me olemme mukana tässä numerossa

Meitä haastateltiin:

Amalie Erslund Vestbø	52	Johanna Starck	11
Anders Englund	9	Jon Bergman	16
Anne Teilmann	49	Josefin Blohmé	57
Annelie Hedquist	43	Karl Kallin	10
Annemarie Gardshol	22	Krister Enarsson	44
Arne Andersson	57	Kristoffer Möller	9
Atiba Solomon	13	Leif Byrstrand	57
Audun Larsen	66	Magnus Carlsson	40
Benny Henriksen	48	Maria Mossestad	52
Birthe Larsen	49	Mattias Kenttä	42
Bosse Andersson	12	Michael Andersen	30
Britta Clavilla	18	Nanna Holtegaard	
Christopher Carlsson	22	Christensen	18
Daniel Jacobsen	16	Nicklas Holk	18
David Lenskjold	30	Sami Väilä	60
Helge Amarp Halvorsen	57	Sandra Lundin	46
Henriette Gedde Linna	38	Sara Petric	14
Inge Birthe Blok	22	Sigurd Mazanti	30
Ingunn Dullum	65	Sofie Randrup Mouritsen	32
Jacob Pedersen	57	Stefan Foug	22
Jakob Poulsen	30	Thomas Schjønning	52
Jan Fredrik Jacobsen	52	Toke Sebastian Olsen	49
Jani Ståhlhammar	57	Toni Laakkonen	36
Jeppe Schou Krämmer	30	Tonny Johansson	64
Jimcaale Abdillahi	64	Vanessa Bourke	6
Jitender Grewal	22		

Meidät mainitaan:

Agnes Gustafsson	42	Espen Vikan	66	Jonas Johansson	42	Maria Korban	38	Sanne Fredriksson	42
Agneta Törmä	42	Fetah Shala	43	Jonas Wiberg Kriger	14	Marianne Voldfrom	49	Serkan Aktas	62
Alen Jakupovic	65	Frank Uzlastiran	65	Jonathan Harnesk	42	Mathias Lundbæk	32	Siv Kristin Stakkestad	52
Anders Johansson	40	Gunder Bäck	42	Jonne Väärälä	36	Maud Åslund	22	Sofie Lasu	42
Anders Öhman	44	Haakon Nikolai Olsen	38	Jorgos Kirjakis	66	Michael Schelde	14	Sofie Skadal	38
Andreas Tinnerholm	16	Hadi Hosseini	64	Jouni Pesonen	36	Mike Sossah	43	Søren Nørremark	16
Andreas Åkerman	44	Hanne Knudsen	14	Julia Tano	42	Ole Andreas Hagen	38	Taneli Kähkölä	60
Antti Remo	36	Helena Westerlund	46	Karin Estola	42	Patrik Broth Wiss	42	Tanja Tindeus	40
Ari-Pekka Lantto	36	Helle Gudio	14	Kim Slot	32	Peter Andersson	16	Theresa Eriksson	44
Arild Sollien	48	Henrik Larsen	49	Kjell Mattsson	40	Peter Ernst	44	Thomas	
Aske Normann Brix	32	Henrik Nielsen	16	Kristian Lund	65	Peter Hult	40	Abrahamsson	44
Atdhe Raci	60	Håkan Kemi	42	Kristofer Aho Larsson	42	Polly Holmberg	42	Tom Antonsen	66
Balazs Papai	40	Jacob Johné	64	Kristoffer Hegland	52	Rayan Benyamen	46	Tomas Paldanius	13
Birgitta Lindqvist	42	Jani Viitanen	60	Kristoffer Österberg	16	Rickard Johansson	42	Tommy Tedestrand	42
Bjørn Thorvaldsen	38	Jessica Blåfjell	38	Linus Nilsson	64	Rikke Kyllenstjerna	38	Tore Niemi	42
Daniel Söderberg	44	Jessica Niska	13	Liv Ellen Berg	48	Robert Niemi	42	Ulf Hjalmarsson	40
Erik Waara	13	Johan Nilsson	57	Magdalena	57	Roger Lindmark	42	Veikka Liski	60
Emil Christopher		Johan Persson	57	Oskarsson	40	Roger Skarboe	48	Victoria Rummelhoff	39
Christensen	32	Johan Wahlund	40	Malgoratza		Rolf Vikström	42	Wisam Ahmad Hasan	64
Emil Ellonen	60	Johanna Mattisson	64	Malcherek	43	Royar Sazdar	40	Zoran Babic	46
Emil Karlsson	16	Johanna Westerlund	40	Malin Eliasson	42	Rozsa Kiss	40	Åke Larsson	40
Emil Trankjær	16	Jon Ellingsen	48	Marcus Magnusson	40	Sami Martikainen	60	Øystein Jomyr	48
Emma Thid	42	Jonas Hallberg	44	Marcus Höjdmö	42	Sandra Unander	42	Øyvind Skjøren	65

”Lautta on kaupungin ainoa pysyvä asia”

”Olen syntynyt ja kasvanut Hongkongissa. Siellä asuvat ja työskentelevät ulkomaalaiset muodostavat tiiviin yhteisön, mutta monet viiptyvät kaupungissa vain pari vuotta.

Rakastan Hongkongin energisyyttä. Kaupunki on alati liikkeessä ja muutoksessa, ja syötävää on tarjolla päivin ja öin.

Monelle Hongkong merkitsee korkeita, kiiltäviä pilvenpiirtäjiä, mutta itse asiassa 75 prosenttia kaupungista on vihralueiden peitossa, ja sen alueella on parisataa saarta. Hongkong on turvallinen paikka kasvaa ja asua, ja tutustuin jo lapsena moniin eri kulttuureihin. Siitä on ollut

minulle paljon hyötyä työssäni Direct Linkillä. Voisikin sanoa, että se on kaiken työni ytimessä. On tärkeää kunnioittaa jokaista asiakasta ja ymmärtää hänen haasteitaan riippumatta siitä, missä asiakas sijaitsee tai millainen hänen ongelmansa on.

Suosikkipaikkani on Victorian satama, joka on Hongkongin sydän. Se on ollut vilkas kauppa- paikka yli 200 vuotta. Jään monesti katselemaan jättimäisiä konttialuksia, risteilyaluksia ja pieniä kalastusveneitä, jotka seilaavat ristiin rastiin satamassa. Matkustan usein satama-alueen halki kulkevalla lautalla, joka kuljettaa päivittäin 70 000 ihmistä Kowloonista Hongkongin

saarelle. Tämä yhdeksän minuutin lauttamatka symboloi minulle pysyvyyttä tässä alati muuttuvassa kaupungissa.

Sen aikana voin maadoittua ja latautua vilkkaaseen päivään.” ■

VANESSA BOURKE, REGIONAL CUSTOMER SERVICE MANAGER, DIRECT LINK

Direct Link on osa PostNordia. Yritys myy maailmanlaajuisia logistiikkaratkaisuja, ja sillä on toimipisteet Saksassa, Isossa-Britanniassa, Yhdysvalloissa, Singaporessa, Hongkongissa, Australiassa ja Ruotsissa.

KERROTTU MALIN DAHLBERGILLE
KUVA: JULIA BROAD

ÄLÄ MISSAA PEOPLE *by PostNord* -SISÄLTÖÄ INSTAGRAMISSA

Täältä löydät lehden parhaat palat sekä
ainutlaatuisia videoklippejä.

Seuraa meitä!
@peoplebypostnord

postnord

Pick up

Lintubongareita, iloisia kuljettajia ja ihmeellisiä pakettiautomaatteja. Pick up esittelee paloja postnordilaisten maailmasta sivuilla 9-15.

MINUN KUVANI

Kristoffer Möller on lintubongari.

350 lajia bongattu

"SIINÄ ON JOTAKIN ERITYISTÄ, kun aamusumussa kiikari valmiina odottaa näkevänsä harvinaisen linnun. Olen kova lintuharrastaja: olen bongannut 350 lintulajia. Ehdoton helmi on hanhikorppikotka, joka on nähty Ruotsissa vain muutaman kerran. Se on iso lintu, jonka siipien kärkiväli on 250 senttimetriä ja joka voi painaa jopa 13 kiloa. Se on vaikuttava näky.

Isommassa kuvassa minulla on käsivarret ristissä merkiksi erittäin harvinaisesta lintuhavainnosta Skutskärissä. Bongasin ruostekurkkusirkun, jota ei ole monta kertaa Ruotsissa nähty. Valokuvaan paljon digikameralla, mutta myös puhelimeeni kertyy kuvia luonnosta ja linnuista, joita näen työssäni PostNordin kuljettajana. Kuten fasaanikukko ja kaksi naarasta, jotka näin työkeikalla Tyresössä." ■

Kristoffer Möller, kuljettaja, Länna, Ruotsi

Postnordilaiset esittelevät kännykkäkuviaan. Lähetä kuvasi ja tarinasi osoitteeseen peopleby@postnord.com

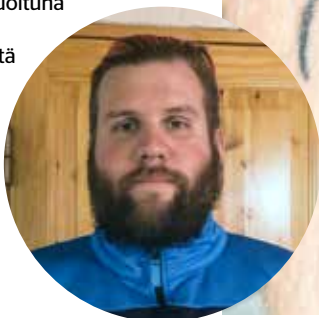
"Olen aina ollut oman tieni kulkija"

"MINÄ JA veljeni Thomas olemme seuranneet Molly Sandénin uraa vuodesta 2012. Käymme keikoilla aina kun mahdollista. Olemme nähneet hänet nelisenkymmentä kertaa ja ajaneet hänen keikoilleen tuhansia kilometrejä Ruotsia ristiin rastiin. Pidän sekä hänen persoonallisuudestaan että musiikistaan. Kun hänet tapaa, hän hehkuu sanoin kuvaamatonta iloa.

Minulla ja veljelläni on hänen nimikirjoituksensa tatuoituna käsivarteen. Lähetimme hänelle ensin kirjeen, jossa pyysimme lupaa tatuointiin. Emme halunneet tehdä sitä ilman Mollyn hyväksyntää. Örebron-konsertissa hän toi meille paperin, johon hän oli kirjoittanut Molly-nimen erikokoisin kirjaimin. Hän kysyi, olimmeko varmoja asiasta. Vastasimme, että olimme. Siihen hän sanoi: 'Se on minulle suuri kunnia.'

Jotkut pitävät meitä vähän omituisina, mutta ihmiset saavat ajatella mitä haluavat. Olen aina ollut oman tieni kulkija." ■

Anders Englund, kuljettaja, Västerås, Ruotsi

Carton Wrap 1000
saattaa olla maailman
suurin joulutonttu.

Täällä pakataan kaikkea paitsi ilmaa

Ljungbyssä on ihmeellinen kone, joka rakentaa
paketin tuotteiden ympärille.

PAKETOINTIA

➤ PostNordin varastossa Ljungbyssä on yksi konsernin moderneimmista koneista. Carton Wrap 1000 rakentaa kartonkiset pakkauslaatikot tuotteiden ympärille. Näin ilman määrä pakkauksissa ja aaltopahvin kulutus vähenevät 20-30 prosenttia.

YMPÄRIVUOTINEN PUKINPAJA

➤ Kone työskentelee huimaa vauhtia. Se pystyy paketoimaan melkein tuhat tuotetta tunnissa lähes ilmattomiin laatikoihin ja siirtämään ne eteenpäin jakeluverkostossa.

1 PAKKAUS = 6 SEKUNTIA

➤ Pakattavat tuotteet pannaan koneeseen. Skanneri mittaa tuotteet, minkä jälkeen aaltopahvista leikataan oikeankokoinen pala. Siitä taitellaan laatikko, jonka pohjan kone liimaa kiinni. Tuote pannaan avoimeen laatikkoon, minkä jälkeen laatikko liimataan kiinni. Koko homma vie vain kuusi sekuntia.

JIPPII, SANOO YMPÄRISTÖ!

➤ PostNordilla on käytössä kuusi erilaista laatikkomallia. Pakkauskoneeseen riittää vain rulla aaltopahvia, jolloin pakkausmateriaalia säästyy 30 prosenttia ja täytemateriaalia 100 prosenttia.

"ILMATTOMAT PAKETIT OVAT TULEVAISUUTTA"

➤ Kun paketit eivät sisällä ilmaa, kuljetus-autoihin mahtuu lähes kolmannes enemmän paketteja. Mittatilaustyönä tehdyt pakkaukset ovat myös helpompia käsitellä.
- Ilmattomat paketit ovat tulevaisuutta erityisesti verkkokaupan alalla, toteaa *Karl Kallin*, joka on PostNord TPL AB:n Supply Chain Development Manager.

KIIRETTÄ PITÄÄ

➤ Carton Wrap 1000 on käynnissä 14 tuntia vuorokaudessa. Se paketoii 5 000-10 000 tuotetta päivässä sesongista riippuen. Jos siihen liitetään erikoistulostin, se pystyy tulostamaan paketteihin jopa 30 erilaista logoa.

HELPOTUSTA TYÖNTEKIJÖILLE

➤ Koneella työskentelee kuusi koneenkäyttäjää vuoroissa. Osa heistä on saanut koneen valmistajan pitämän koulutuksen Italiassa. Kone vähentää ihmistyövoiman tarvetta pakkausvaiheessa ja mahdollistaa suuremmat pakkausmäärät samoissa tiloissa samalla henkilöstömäärällä.

>>> Lue lisää PostNordin fiksiuista ympäristötoimista sivulta 57 alkaen.

"Ilmattomat paketit ovat tulevaisuutta erityisesti verkkokaupan alalla", toteaa Karl Kallin, joka on PostNord TPL AB:n Supply Chain Development Manager.

PostNord:

40%

Hauskaa ja kestäväää

"Kasvavalla markkinalla on hauskeempaa olla kuin kutistuvalla markkinalla. Meillä on kova tekemisen meininki, kun mietimme, miten aiomme pärjätä kovassa kilpailussa. Haluamme myös tarjota työyhteisön, jossa on kiva käydä töissä ja joka tarjoaa hyviä urapolkuja."

PostNord Strålfors:

40%

Uudet digitrendit

"Kun tarkastellaan PostNordin kasvua, Strålforsin tilanne on vakaa. Haasteena on löytää uusia digitrendejä sitä mukaa kuin painotoiminta vähenee. Elämme murroskautta, sillä kirjeiden määrä vähenee esimerkiksi pankkien siirtyessä verkkopalveluihin."

Palautuminen:

20%

Juoksu antaa energiaa

"Aamun juoksulenkki on voimanlähde, josta saan energiaa. Vaikka olisin väsynyt ennen lenkkiä, sen jälkeen virtaa riittää! Iltaisin vietan aikaa perheeni kanssa. Teemme ruokaa, katsomme televisiota tai luemme kirjoja - teemme ihan tavallisia asioita. Lapseni ovat jo niin isoja, että he muuttavat pian pois kotoa. Odotan, että saan nauttia omasta ajasta."

"Haluamme olla Suomen paras"

ELÄMME JÄNNITTÄVIÄ aikoja. Suomen PostNord on nousujohteessa: kapasiteetti kasvaa, samoin volyymi ja liiketoiminta. Haasteet ovatkin ensisijaisesti positiivisia. Näin kertoo PostNordin Suomen yhtiöiden eli PostNord Oy:n ja PostNord Strålfors Oy:n toimitusjohtaja *Johanna Starck*.

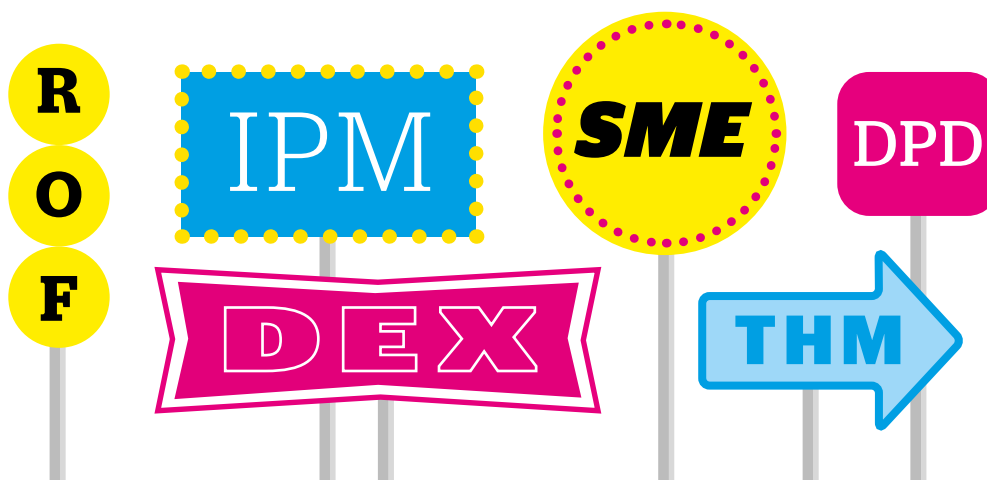
Toimiala on kuitenkin vaikea. Kilpailua riittää, kiinteät kulut ovat suuret ja kapasiteetin laajentaminen tarkoittaa aina valtavia investointeja.

- Siksi meidän on mietittävä, millainen

toimija haluamme olla. Kaikkeen ei kannata lähteä mukaan, vaan on pohdittava, mikä meille parhaiten soveltuu, *Johanna toteaa*.

Yksi esimerkki ovat lääkejaketut, joiden vaatimukset logistiikkayhtiöille ovat kovat. Käsittely-ympäristön on oltava erittäin puhdas ja autojen lämpötilasäädelyjä.

- Se on oma erikoisbisneksensä, jossa haluamme olla Suomen paras. Samantyyppisiä segmenttejä voi olla muitakin. ■

Minkä vain voi typistää kolmikirjaimiseksi lyhenteeksi – vai voiko?

Postikieli vilisee lyhenteitä, jotka ovat itsestäänselvyyksiä meille, mutta täysin käsittämättömiä ulkopuolisille.

BOSSE ANDERSSON on työskennellyt postissa vuodesta 1974 ja toimii nyt oppaana ja ohjaajana Årstan kirjepostitermi-naalissa Tukholman liepeillä. Jos hän ei jotakin kirjepostista tiedä, sitä ei tarvitsekaan tietää. Tartuimme Bossea käsikynkästä, sillä halusimme tietää, miksi postitoiminnassa käytetään niin paljon lyhenteitä.

- 1800-luvun puolivälissä tapahtui kaksi tärkeää asiaa: rautatieposti otettiin käyttöön monissa paikoissa Euroopassa, ja samoihin aikoihin Pariisissa pidettiin suuri postikonferenssi, jossa kansainväliseksi postikieleksi valittiin ranska. Tarkoituksena oli, että postilaiset kaikissa maissa ymmärtäisivät toisiaan.

Siksikö kirjeissä näkyi ennen vanhaan tekstejä, kuten Port Payé ja Par Avion?

- Juuri siksi. Kun postitoimistot kulkivat yhtäkkiä junien kyydissä, haluttiin kehittää fiksua tapa-

viestiä. Tuohon aikaan kaikki kirjoitettiin käsin, ja on paljon tehokkaampaa kirjoittaa postisäkin päälle SVL kuin Sundsvall.

Kuvittelenko vain vai muistuttaako postikieli sotilaskieltä?

- Uskon, että tapa käyttää lyhenteitä on saman virkamiesperinteen peruja. Postitoiminta oli ennen sotilasmaisempaa ja säänneltympää, mikä näkyy kielessä yhä tänä päivänä.

Voiko lyhenteiden takia syntyä väärinkäsityksiä?

- Kyllä vain. Siksi onkin tärkeää muistaa, kenen kanssa puhuu. Oppaan työssäni pyrin aina kertomaan asiat niin, että ihmiset ymmärtävät. Joskus menee silti pieleen.

Bosse Andersson

Mitä tapahtuisi, jos PostNordilla kielletäisiin lyhenteiden käyttö?

- Jo valmiiksi tiukat aikataulomme leviäisivät käsiin. Tällä Årstassa käytämme noin 70-80 lyhennettä päivittäin. Jos meidän pitäisi yhtäkkiä ruveta sanomaan ja kirjoittamaan ne auki, aikaa kuluisi valtavan paljon enemmän.

Google-haun mukaan Yhdysvaltain postilaitoksella on käytössä 550 erilaista lyhennettä AADC:stä ZIP:hen.

Minkä verran luulet lyhenteitä olevan PostNordin käytössä?

- Voi kuule, meillä on vaikka kuinka paljon enemmän! Ainakin jos mukaan lasketaan kaikki paikkakunnat ja kaikissa Pohjoismaissa käytettävät lyhenteet. ■

Valo saapuu Haaparannalle

Kun kaamos laskeutuu pohjoiseen, alueen asukkailla on onneksi vara-aurinko: **Atiba Solomon**.

AURINKO EI TIEDÄ, että se ilahduttaa ihmisiä. Se vain paistaa. Asiakkaat kuvailevat PostNordin kuljettajana Haaparannalla työskentelevää *Atiba Solomon* itse päivänpaisteeksi. Hänkin ottaa kehut vastaan tyynen rauhallisesti.

– Pysin vain kohtaamaan asiakkaat siten kuin itse toivoisin minua kohdeltavan, kun olen tilannut palvelun kotiini, hän selittää.

Atiba toimittaa alle 35 kilon paketteja yrityksille ja yksityishenkilöille Haaparannalla. Hänen juurensa ovat Pohjois-Ruotsia paljon lämpimämmillä leveysasteilla Trinidadissa ja Tobagossa, missä hän asui viisivuotiaaksi asti.

– Käyn siellä suunnilleen kolmen vuoden välein. Isäni on valitettavasti kuollut, mutta isosiskoni asuu siellä vielä. Elämä siellä on paljon rennompaa, mutta Ruotsi on minun kotini.

Atiba on työskennellyt PostNordilla vasta kaksi vuotta, mutta hänet tunnetaan jo nyt ”kuljettajana, joka on aina iloinen”. Syynä voivat olla pienet asiat, kuten se, että hän tervehtii aina tai pysähtyy kysymään asiakkaan kuulumisia. Kyse voi myös olla fysiikasta. Ihmiskasvoissa on noin 40 lihasta, jotka pystyvät muodostamaan yli 5 000 ilmettä. Kulmakarvojen kohottaminen tervehdykseen vie sekunnin kuudesosan. Pystymme erottamaan hymyn 90 metrin päähän. Tutkimukset ovat osoittaneet, että hymy tarttuu ja ilahduttaa sekä hymyilijää itseään että hymyn saajaa. Tai kuten Atiba asian ilmaisee:

– Aika kuluu nopeammin, kun töissä on hauskaa ja tapaamani ihmiset ilahtuvat. Minusta on hauskaa tavata paljon ihmisiä, kantaa vastuuta ja tehdä vaihtelevaa työtä.

Joskus vastuuta ja vaihtelua on kuitenkin tavallista enemmän. Kuten kerran, kun Atiba tyhjensi Coop-kaupan postilaatikkoo, ja rollaattorilla liikkunut mies lyyhistyi hänen viereensä.

– Soitin hätänumeroon ja ambulanssi tuli paikalle nopeasti. Tilanne oli pelottava, mutta luulen, että hänelle kävi hyvin. Olen nähnyt hänet kaupungilla sittemmin. ■

Atiba Solomon

Työ PostNordilla: Kuljettaja Haaparannassa, Ruotsissa.

Lähimmät työkaverit: Tomas Paldanius, Erik Waara ja Jessica Niska.

HEARTS@POSTNORD

Oletko hyvä tarjoamaan asiakkaalle pientä lisäpalvelua? Tai tunnetko jonkun, jolta se onnistuu? **Lähetä tarinasi osoitteeseen** peopleby@postnord.com.

Sara Petric

Työ PostNordilla: Asiakaspalvelija Kööpenhaminassa.

Lähimmät työkaverit:

Helle Gudio: "Esimieheni. Hän on huomaavainen, huumorintajuinen ja saa meidät liikkeelle. Häntä parempaa pomoa ei voisi olla." Jonas Wiberg Kriger: "Paras ystäväni vapaa-ajalla ja paras työkaverini. Sain tämän työpaikan hänen ansiostaan. Kiitos!" Hanne Knudsen: "Auttaa aina kaikkein kiperimmissä tilanteissa. Se on mahtavaa." Michael Schelde: "Huumorintajuinen, hakee usein kahvia ja tuo joskus karkkia töihin."

Ei mikään robotti

Sara Petric pääsi helposti alkuun työssään PostNordilla: "Minusta on ihanaa tutustua uusiin ihmisiin."

- **IHMISTEN PITÄÄ SAADA TUNTEA**, että he ovat tekemisissä oikean ihmisen eivätkä robotin kanssa. Kun asiakkaat huomaavat, että minä olen oikea ihminen, he yleensä rauhoittuvat. Uskomatonta, miten myönteinen asenne tarttuu.

Sara Petric tietää mistä puhuu. Hän työskentelee PostNordin asiakaspalvelussa Kööpenhaminassa. Hän ja hänen kollegansa vastaavat viesteihin, joita tulee sosiaalisen median, kuten Facebook Messengerin, Twitterin ja TrustPilotin kautta.

Kun hän aloitti työssään kaksi vuotta sitten, viestejä tuli noin 30 tunnissa. Nyt määra on kasvanut seitsemäänkymmeneen. Yhdeksän viestiä kymmenestä on ystävällisiä: ihmiset kysyvät kuljetuksiin liittyviä asioita. Osa, erityisesti vanhukset, haluavat jutella. Vain kymmenen prosenttia yhteydenotoista on toista maata:

- Silloin on tärkeää rauhoittaa tilannetta ja osoittaa asiakkaalle, että otan hänet vakavasti siitä huolimatta, että hän käyttää isoja kirjaimia ja huutomerkkejä. Se voi joskus olla haastavaa, kun viestitään kirjoittamalla eikä puhumalla. Minun vinkkini on, että kannattaa kirjoittaa persoonallisesti eikä kirjoitusvirheitä tarvitse pelätä. Tärkeintä on, että viesti tuntuu rehelliseltä ja aidolta.

SARAN HYVÄ YSTÄVÄ Jonas järjesti Saralle työn PostNordilta lukion jälkeen. Myöhemmin

Sara aikoo opiskella kirjanpitoa ja toivoo, että voi jatkaa osa-aikaisena opintojensa ohessa. Uudessa työssä aloittaminen oli helppoa, sillä osastolla on hyvä yhteishenki ja kaikki ovat valmiita auttamaan toisiaan, hän selittää. Kaikkien kanssa on helppo jutella, ja se on Saralle ehkä vähintään yhtä tärkeää.

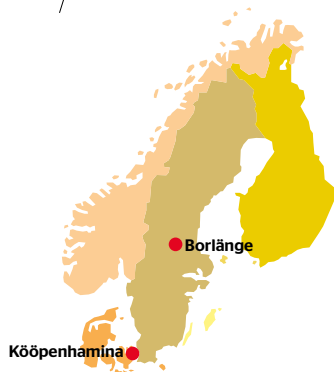
- Pidän puhumisesta, eikä se ole salaisuus. En ole mikään hiljainen hissukka. Vaikka työpisteidemme ympärillä on ääniesteet, työkaverit väittävät, että ääneni kuuluu tilan toiseen päähän asti.

SE EI SARAA yllätä. Hän on syntynyt Tanskassa, mutta hänen vanhempansa ovat Serbiasta ja erityisesti hänen isänsä on kova puhumaan.

- Olen perinyt sen häneltä. Tai sitten olemme vain kiinnostuneita toisista ihmisistä. Olen yksi niistä harvoista, jotka muistavat kaikkien työkavereiden nimet. Se ei ole minulla ponnistus vaan on tapahtunut luonnollisesti. Muistan myös siivoojien ja ruokalan työntekijöiden nimet, Sara naurahtaa.

Hänestä on tylsää astua metroom Kööpenhaminassa ja katsoa kuinka kaikki vain tuijottavat puhelimiaan tai eristäytyvät muusta maailmasta kuulokkeiden taakse.

- Se on valtavan surullista. Minusta on ihanaa tutustua uusiin ihmisiin. Se kuuluu myös asiakaspalvelutyöhön, ja ehkä juuri siksi pidän työstäni niin paljon. ■

Ei draamaa asfaltilla

Iso postipyörä kapeilla kaduilla, joilla kärsimättömät pyöräilijät tungeksivat. Kuulostaa haastavalta yhtälöltä, mutta Daniel Jacobsen pitää siitä.

Parasta postinjakajan työssä suurkaupungissa on kova työtahti ja se, että sateelta ja tuulelta pääsee aina suojaan. Pahinta on liikenne. Ehdottomasti.

Daniel Jacobsen kurvailee tottuneesti sähköpyörällään

Kööpenhaminan Østerbron kaupunginosassa. Pyörä ja isot postilaukut täyttävät melkein koko pyörätien, ja taakse kertyy nopeasti kärsimättömien pyöräilijöiden virta, ellei Daniel pysähdy ja päästä heitä ohi.

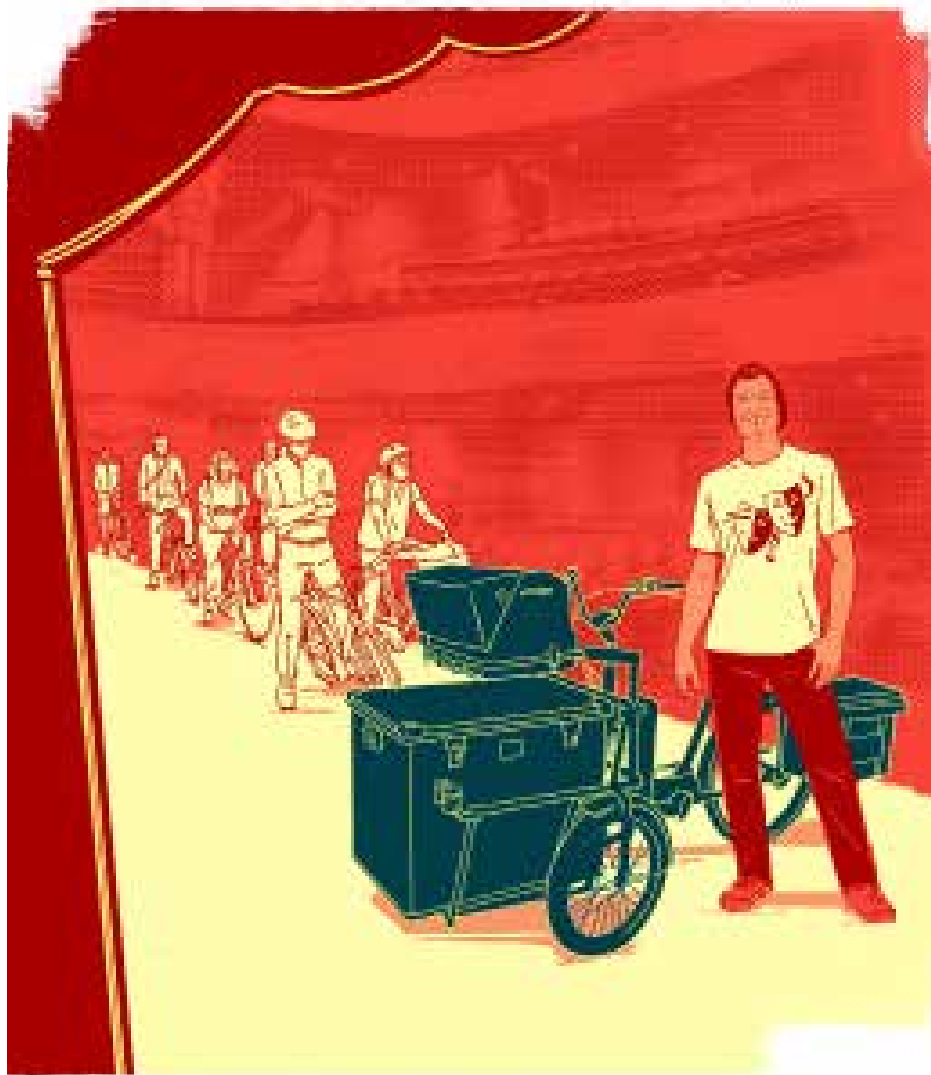
– Useimmat ovat ystävällisiä. Pysähtyminen ei ole ongelma, enkä stressaannu toisten kiireestä. Autoja minun sen sijaan pitää varoa. Joskus tilaa on niin vähän, että on vaikeaa löytää pysäköintipaikkaa pyörälleni.

DANIEL ON POSTINJAKAJA PostNordin Kööpenhaminan Teglholmin postikeskuksessa. Työkavereiden kanssa nautitun aamukahvin jälkeen hän aloittaa työt pyöräilemällä Kööpenhaminan halki. Postikeskuksen alueella on teollisuutta ja työläisasuntoja 1930-luvulta, kun taas Danielin piiri Østerbrossa on tiheästi asutettua ja kadut kapeita.

– Ennen kuin saimme sähköpyörät, ajaminen vastatuuleen täydessä lastissa oli raskasta. Ennen piti nousta kerrostalojen ylimpiin kerroksiin, mutta nyt postilaatikot on koottu rappukäytävän pohjakerrokseen.

Daniel on työskennellyt kokoaikaisena postinjakajana vuodesta 2011.

– Pidän kaupunkipostinjakajan työstä. Vaikka liikenne onkin vilkasta, saan pyöriä omassa maailmassani. Pidän myös siitä, että työ on välillä rutiininomaista. Luulen, että useimmat postinjakajat ovat rutiini-ihmisiä. Ei tätä työtä muuten valitsisi. Meillä ei ole pomoa, joka hengittäisi niskaan, mikä on hyvä sekin, Daniel huomauttaa pilke silmäkulmassa.

Kun päivän viimeiset postit on jaettu, Danielin elämän täyttävät teatteri ja musiikki. Hän on harrastanut teatteria 13-vuotiaasta asti, ja opettaa näyttelemistä iltaisin.

– Olemme iloinen harrastajateatteri ja harrastamme improvisaatiota. Monet ovat nuoria, jotka haluavat poistua mukavuusalueeltaan, se on hauskaa.

KUN DANIEL ITSE menee teatteriin, hän arvostaa isoja produktioita. Viimeksi hän kävi katsomassa Viulunsoittaja katolla -musikaalin Kööpenhaminassa. Rahat riittävät myös konsertteihin. Hän pitää kevyestä popista. Vuonna 2018 hän kävi muun muassa James Bluntin konsertissa Pariisissa.

– Yritän aina olla tyytyväinen ja nähdä kaikessa positiivisia puolia. Näin suhtaudun sekä työhön että vapaa-aikaan. Postinjakajan työ suurkaupungissa on hauskaa, mutta voisin tehdä tätä työtä maaseudullakin tai omakotialueella esikaupungissa. Se olisi luultavasti rauhallisempaa, ja aikaa ihmisten kanssa juttelemiseen olisi varmaan enemmän kuin täällä asfalttiviidakossa. Ja kuka tietää, vaikka se olisi seuraava työni. Aion joka tapauksessa olla PostNordilla pitkään.

MICHAEL KIRKEBY

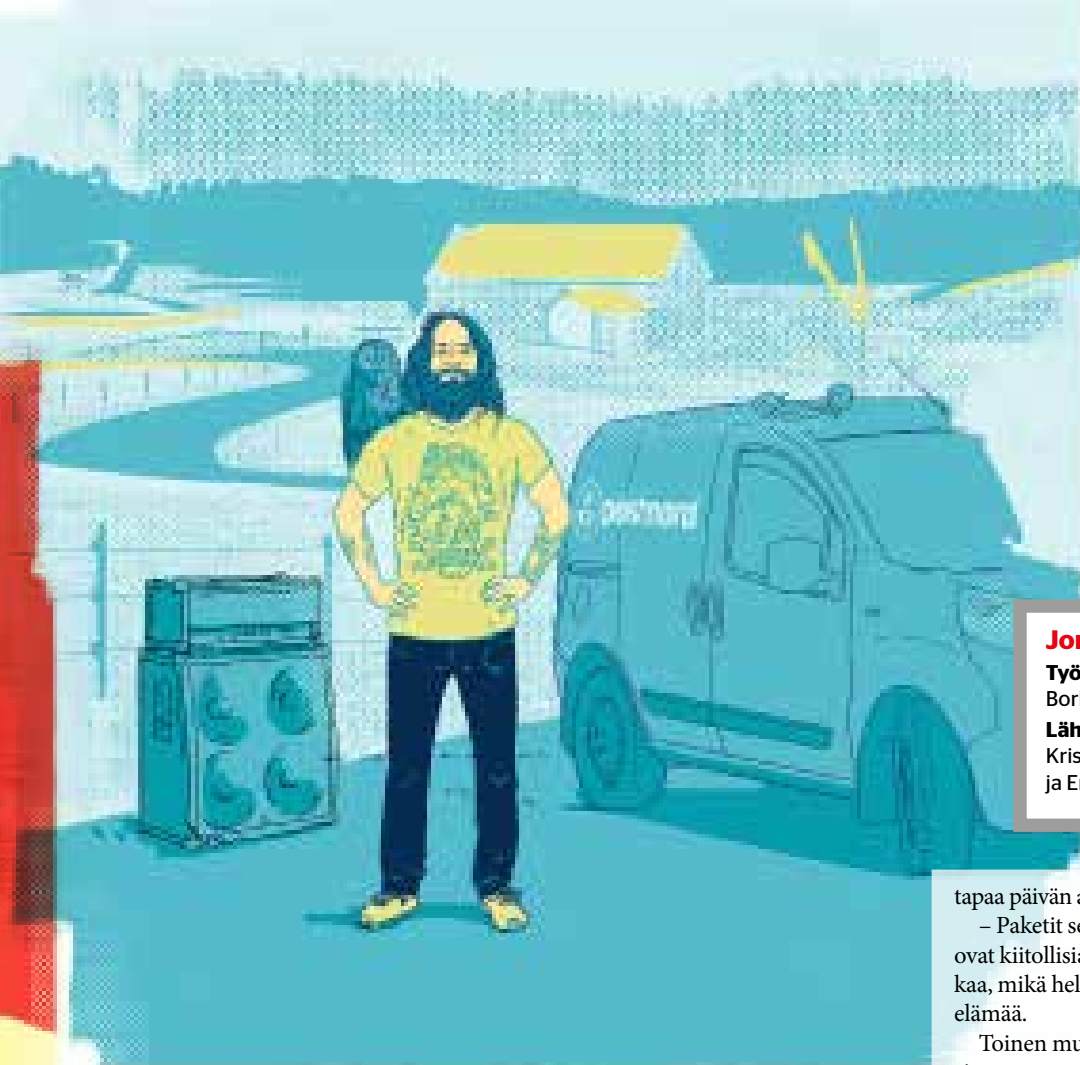
Daniel Jacobsen

Työ PostNordilla:

Postinjakaja
Kööpenhaminassa.

Lähimmät työkaverit:

Emil Trankjær: "Hyvää juttuseuraa, ei pelkää seikkailuja." Henrik Nielsen: "Vanhempia kokenut herra, joka on kuin isähahmo meille. Hän on aina hyvällä päällä ja hänellä on aina hyvä tarina kerrottavanaan." Søren Nørremark: "Toinen kokenut postinjakaja. Jos jokin on pielessä, hän uskaltaa kertoa pomolle."

Jon Bergman

Työ PostNordilla: Postinjakaja Borlängessä, Ruotsissa.

Lähimmät työkaverit: Peter Andersson, Kristoffer Österberg, Andreas Tinnerholm ja Emil Karlsson.

Raskasta bassoa mäntymetsässä

Jon Bergman toimittaa postia niille, jotka ovat valinneet elämän kaukana kaupungin vilinästä. Hän tarkkailee taivasta näyttävien petolintujen varalta. Ja kuuntelee lempibändiään täysillä.

Hän työskentelee postinjakajana Borlängessä. Borlänge on noin 50 000 asukkaan kaupunki, jonka nähtävyyksiä ovat Kupolen-kauppakeskus ja Romme Alpin-laskettelukeskus. *Jon Bergman* kuljettaa postia ja paketteja lähikyläasukkaille.

– En tiennyt tällaisia paikkoja olevan olemassa ennen kuin aloitin työssäni, hän toteaa lakonisesti.

Postinjakajan työ maaseudulla on eräänlainen kunniatehtävä, mutta työ on myös muuttunut viime vuosina. Aikoinaan postinjakaja oli myös kiertävä pankkikonttori, joten tehtävä oli elintärkeä. Haja-asutusalueella yksin asuneet pystyivät maksamaan laskut ja saivat samalla kahviseuraa postinjakajasta.

– Kun äitini teki tätä työtä, hänellä oli aivan erilainen suhde asiakkaisiin kuin meillä nykyään. Jätän 95 prosenttia kirjeistä postilaatikoihin tien varteen, enkä välttämättä

tapaa päivän aikana yhtään ihmistä.

– Paketit sen sijaan viemme ovelle asti, mistä ihmiset ovat kiitollisia. Toimitan säkeittäin koiran- ja kissanruokaa, mikä helpottaa kaukana kaupoista asuvien ihmisten elämää.

Toinen muuttunut asia on, että Jon ja hänen työkaverinsa vuorottelevat eri linjoilla.

– Jaan kymmentä eri piiriä, joten suhteeni asukkaisiin on väistämättä pinnallisempi kuin entisajan postintekijällä. Hyvä puoli tässä on vaihtelu ja se, että raskaiden piirien työ jakautuu useille jakajille. Haittana ovat laatuongelmat, sillä kenelläkään ei ole kokonaiskuva esimerkiksi piirin tilanteesta, kuten siitä, kuka on muuttanut sinne tai sieltä pois.

Jon pitää työympäristöstään. Maisemassa vuorottelevat kuusi- ja mäntymetsät sekä aukeat pellot. Hän erottaa petolinnut helposti, on saanut pysähtyä teeren ja metson takia sekä nähnyt kuusi hirveä viilettämässä täyttä laukkaa tien yli.

– Luonto on häikäisevän kaunis. En kyllästy siihen ikinä.

Postinjakajilla on käytössään reitin varrella olevia mökkejä, joissa he voivat levätä ja lämmittää ruokaa. Jon ajaa kuitenkin mielellään koko reitin ja nauttii lounaansa Borlängen postikonttorilla. Samalla hän huudattaa My Morning Jacketin musiikkia täysillä. Hän kertoo olevansa koukussa musiikkiin. Aikoinaan hän lauloi bändissä, joka esiintyi kerran Hultsfred-festivaaleilla.

– Nyt kun minulla on perhe, en enää ehdi kuunnella yhtä paljon musiikkia kotona. Autossa nautin uusista levyistä.

Koukuttuminen taitaa olla hänelle persoonallisuudenpiirre. Jon pelasi aiemmin jääkiekkoa Ruotsin toiseksi korkeimmalla sarjatasolla, on puhunut lempisarjakuvistaan P4 Dalarna -paikallisradiossa ja kirjoittanut levyarvioita paikallislehteen.

– Jään helposti koukkuun erilaisiin asioihin – padeiliin, pitsan leipomiseen, hiphopiin tai pohtimaan parasta ketsuppia.

MALIN DAHLBERG

TOIMEKSIANTO / TANSKAN YMPÄRIAJO

MATTOHAPPOA JA MAGIAA

PostNordin Tanskan ympäriajon parissa työskentely on kuin työskentelisi kiertävässä sirkuksessa: ”Teemme kovasti töitä, nukumme vähän ja nauramme paljon”, kertoo Nanna Holtegaard Christensen.

TEKSTI: MICHAEL KIRKEBY KUVAT: FREDDY BILLQVIST, OLE MORTENSEN & THOMAS SJØRUP

- KUN KAIKKI KYMMENET TUHANNET katsojat ovat matkalla kotiin ja olemme jääneet yksin keskelle tyhjää Frederiksberg Alléa, tunne iskee toden teolla. Valtava ylpeys siitä, että kaikki on mennyt hyvin. Samalla olo on hieman haikea, sillä joudumme

hyvästelemään toisemme. Sitä on vaikea kuvailla. Olo on huumava. Samalla väsyttää – ihan hirveästi!

Näin sanoo *Nanna Holtegaard Christensen*. Hän vastaa

PostNordin sponsorointi- ja tapahtumatoiminnasta Tanskassa. Hänen vastuuleen kuuluvat myös PostNordin asiakas- ja sponsoritapahtumat, jotka liittyvät elokuussa järjestettävään Tanskan suurimpaan pyöräilytapahtumaan, PostNordin Tanskan ympäriajoon.

Se on myös Tanskan suurin urheilutapahtuma, jota seuraa katujen varsilla yli puoli miljoonaa

tanskalaista ja vähintään saman verran televisiosta.

Maali sijaitsee Frederiksberg Allélla: se on Tanskan vastine Pariisin Champs-Élysées-kadulle, jolle Ranskan ympäriajo päättyy. Kööpenhaminalainen katu korkeine lehmuksineen ei ole yhtä leveä, ja muitakin eroja on. Ranskassa kilpailu kestää lähes neljä viikkoa, kun taas Tanskassa vain viisi päivää. Ranskassa pyöräilijät joutuvat nousemaan sekä Alppien että Pyreneiden maisemissa, Tanskassa he polkevat Jyllannin ylängöillä, joiden korkein kohta on 147-metrinen Himmelbjerg. Eroa on myös johtajan paidan värissä: Tanskassa se ei ole keltainen vaan sininen – PostNordin mukaan tietenkin.

– Kaikki on pienempää kuin Tour de Francessa. Mutta sen ei pidä antaa hämätä. PostNordin Tanskan ympäriajo on tunnettu ja kova kilpailu. Kansainvälinen pyöräilyliitto UCI on nostanut kilpailumme ProSeries-tasolle, eli juuri Ranskan ympäriajon alapuolella olevalle tasolle. Siksi parhaat ajajat ja tiimit maailmassa osallistuvat kisaamme. Vuonna 2019 Eurosport alkoi lähettää kisaa suorana 59 maassa. Se on hyvä brändimme kannalta. Miljoonat tv-katsojat kaikkialla Euroopassa voivat seurata maailman parhaita pyöräilijöitä, jotka kamppailevat PostNordin

Nanna Holtegaard Christensen

Nicklas Holk, postityöntekijä, Aalborg

Vapaaehtoisena ensimmäistä kertaa vuonna 2019.

"Se on hauskaa, rankkaa ja opettavaista. Olin ryhmässä, joka työskenteli välitapeilla. Olin muun muassa kiertävänä postilaatikkona maalisuoralla ja heilutin yleisölle. On mahtavaa, kun saa hymyn ihmisten huulille. Postilaatikkopuvussa on myös todella lämmin. Koska näkökenttä on rajallinen, on myös oltava varovainen, ettei kompastu. Erityisesti, kun on nousemassa palkintopallille. Olen itse kiinnostunut pyöräilystä ja seuraan Italian ja Espanjan ympäriajoja. Toivon, että PostNordin Tanskan ympäriajosta saamani kokemus tarjoaa minulle paremmat mahdollisuudet päästä vapaaehtoiseksi, kun Ranskan ympäriajon ensimmäiset etapit alkavat Tanskassa vuonna 2021. Se olisi mahtavaa!"

Britta Clavilla, postinjakaja, Holstebro Vapaaehtoisena seitsemän kertaa.

"PostNordin Tanskan ympäriajoon osallistuminen on kuin työskentelisi kiertävässä sirkuksessa. Pystytämme teltat ja puramme ne taas jokaisessa uudessa kaupungissa. Joskus työskentelen kojussa, jossa myydään sinisiä PostNord-pyöräilypaitoja, joskus onnenpyörällä, jossa lapset voivat voittaa monenlaisia palkintoja karkeista ilmapalloihin. Koko viikko on todella intensiivinen. Viikon lopulla väsyttää, mutta olo on myös iloinen, kun on saanut tavata niin paljon uusia ihmisiä. Olen saanut postnordilaisista paljon uusia ystäviä, joiden kanssa pidän yhteyttä Facebookissa."

logoa ja sinistä väriä kantavasta voittajan paidasta, Nanna sanoo.

KILPAILUSSA PYRITÄÄN LUOMAAN uusia ja läheisempiä suhteita PostNordin asiakkaisiin ja yhteistyökumppaneihin. Se on myös hyvä tilaisuus löytää uusia ystäviä postnordilaisista.

– Vastuu on minun, mutta en voi tehdä kaikkea yksin. Yhteisöllisyytemme on suuri ilon lähde. Frederiksberg Allélla meitä on 30 hengen tiimi eri puolilta maata. Olemme työskennelleet yhdessä lähes tauotta koko kisaviikon ajan. Olemme tehneet kovasti töitä päivin ja öin, nukkuneet vähän ja nauraneet paljon. Meillä on ollut hauskaa yhdessä, ja olemme kuin perhe. Se on ihanaa.

Joka vuoden tammikuussa kaikki Tanskan postnordilaiset voivat hakea vapaaehtoistehtäviin kilpailuun, jonka osallistujat paahtavat Tanskan halki keskimäärin 40 kilometrin tuntinopeudella. Kun kilpailijat saapuvat maaliin uudessa kaupungissa iltpäivällä, vapaaehtoiset ovat valmistelleet kaiken heitä varten. Se on suuri kansanjuhla, jossa kaikki paikalliset haluavat olla mukana. Myös kaikki paikalliset PostNordin työntekijät.

– Jokaisella etapilla on oma alueensa työntekijöille. Paikkakunnan työntekijät voivat seurata kisaa siellä perheineen. Tuon aina äitini ja isoäitini Frederiksberg Alléle. Heistä se on ihmeellistä, eivätkä he edes huomaa, mitä teen, Nanna sanoo ja nauraa.

Hänen ei tarvitse miettiä, kun häneltä kysytään, miten hän selviytyy ison tapahtuman koordinoinnin aiheuttamasta stressistä. Niin moni asia voi mennä pieleen.

– Pohjimmiltaan kyse on siitä, että minulla on ollut hyvin turvallinen kasvuympäristö. Elämäni on aina ollut jäsenettyä. Se antaa minulle voimaa selviytyä kaaoksen keskellä. Ja se pitää paikkansa: aina tapahtuu jotakin odottamatonta, joka on vain hoidettava.

On pysyttävä rauhallisena ja osattava tehdä parhaat päätökset kulloinkin käytettävissä olevien tietojen pohjalta. En stressaannu, mutta iltaisin saatan olla todella väsynyt.

NANNAN TEHTÄVÄLISTA ON niin pitkä, että se saisi monet kokeneet hääsuunnittelijatkin kauhistumaan. Kartoitus- ja järjestelytyö alkaa jo tammikuussa ja jatkuu aina siihen elokuiseen sunnuntai-iltpäivään, jona PostNordin banderollit kerätään pois Frederiksberg Alléltä. Nanna on työskennellyt PostNordilla seitsemän vuotta ja osallistunut pyöräilytapahtuman järjestämiseen. Siksi hän on aina pitänyt kesälomansa syyskuussa. Hän ei ole pystynyt keskittymään rentoutumiseen ennen sitä.

– Tänä vuonna on toisin. Miesystäväni Christoffer ja minä olemme juuri saaneet pienen pojan, joten meitä on nyt enemmän kuin kaksi. Nyt tavoitteenamme on luoda turvallinen ja harmoninen elämä lapsellemme. Sekin vaatii pitkää tehtävälistaa, mutta elokuussa minun on tietysti oltava katsomossa Frederiksberg Allélla. En jättäisi kisaa väliin mistään hinnasta. ■

PostNordin Tanskan ympäriajo lyhyesti

Tanskan ympäriajo on UCI ProSeries -sarjaan kuuluva pyöräilykilpailu. Tanskan PostNord on kisan pääsponsor.

Viisi päivää kestävässä kisassa on viisi etappia, ja siihen osallistuu kaksikymmentä kahdeksan pyöräilijän tiimiä. Kilpailussa palkitaan koko kilpailun voittaja, osakilpailuvoittajat ja paras tiimi. Lisäksi jaetaan pistepaita, nuortenpaita, mäkipaita ja taisteliljanpaita.

TEKSTIT: ANDREAS UTTERSTRÖM, MAIJU KARHUNEN JA MICHAEL KIRKEBY
KUVAT: SARA BOGREN JA FREDDY BILLQVIST

KUN ELÄMÄ YLLÄTTÄÄ

Christopher yski palosavua viikkoja,
Inge Birthe sai uuden karvaisen
kaverin ja Jitender joutui kolariin.
Miten PostNordin työntekijöiden
pitäisi toimia, kun jotain
odottamatonta tapahtuu?

1

SOKKI TULI JÄLKIKÄTEEN

ERÄÄNÄ PÄIVÄNÄ KESÄKUUSSA 2017 postinjakaja *Christopher Carlsson* astui ulos porttikäytävästä Lindhagensgatanilla Tukholmassa. Lämpöä oli 16 astetta, ja hän oli tavalliseen tapaan pukeutunut sortseihin, t-paitaan ja lenkkareihin.

Kun hän kääntyi kulman ympäri jatkaakseen seuraavaan rappukäytävään, hän pysähtyi. Kymmenkerroksisen kerrostalon pohjakerroksessa oli moottoripyöräliike ja autokoulu, ja sen eteen oli kokoontunut ihmisiä katse suunnattuna ylöspäin.

Asunnossa paloi.

Kaksi naista seisoi parvekkeella.

Katso videoita ja kuvia
Seuraa meitä Instagramissa:
#peoplebypostnord

"Oli selvää, että
auttaisimme naiset
ulos palavasta
asunnosta", Christo-
pher Carlsson sanoo.

– Ensimmäinen ajatus oli, että minulla on portin avaimet, joten suuntasin ylös portaita. Meillehän on opetettu, että tulipalon sattuessa pitää välttää hissien käyttöä, Christopher sanoo.

Mitä ylemmäs hän pääsi, sitä sakeammaksi savu muuttui. Se haisi pahalta ja vaikeutti hengittämistä. Vaistomaisesti hän veti paidan nenän ja suun eteen. Se ei kuitenkaan auttanut, vaan hengittäminen oli työlästä.

Rappukäytävässä häntä tuli vastaan naapuri, palavan huoneiston alakerrassa asuva mies.

– Meille syntyi sanaton sopimus. Oli selvää, että auttaisimme naiset ulos palavasta asunnosta.

Perille löytäminen ei tuottanut vaikeuksia. Asunnon ovi oli sepposen selällä. Christopher koputti myös naapurien oviin varoittaakseen heitä, mutta vaikutti siltä, että he olivat jo pelastautuneet.

Sen jälkeen Christopher ja naapurinmies ryntäsivät palavaan asuntoon. Keittiötä ohittaessaan he näkivät korkeiden liekkien lyövän liedestä kattoa kohti.

– Minua pelotti, mutta en ehtinyt ajatella sitä. Näimme naiset parvekkeella ja juoksimme hakemaan heitä. He olivat sokissa, joten yritimme rauhoitella heitä.

YHDESSÄ KAIKKI NELJÄ juoksivat ulos asunnosta.

Savu kirveli Christopherin keuhkoissa ja teki olosta tokkuraisen. Myös kuumuus oli valtava, aivan kuin olisi seissyt liian lähellä isoa juhannuskokkoa.

Poistuessaan hän näki, kuinka liekit olivat levinneet keittiönkaappeihin ja -oviin. Tuli eteni eteistä kohti, joten naiset eivät olisi päässeet ovesta ulos ilman palovammoja.

Portaissa palomiehet tulivat heitä vastaan.

Christopher huikkasi nopeasti, missä asunnossa paloi, ja jatkoi ulos turvaan.

– Kun pääsimme ulos, katu oli täynnä poliiseja, palokuntaa ja ambulansseja.

Christopher istuutui penkille portin eteen yhdessä kahden järkyttyneen naisen kanssa.

– He halusivat ja kiittelivät minua.

Christopher sai hyvää hoitoa. Ensihoitajat kysivät, kauanko Christopher oli hengittänyt savua ja mittasivat verenpaineen. Kävi ilmi, ettei hänelle ollut koitunut fyysistä vahinkoa.

Palosavu sisältää erilaisia kaasuja sen mukaan, mikä palaa. Lievät oireet menevät yleensä ohi itseksensä. Ensihoitajat vannottivat kuitenkin Christopheria hakeutumaan hoitoon heti, jos hengitysvaikeudet palaisivat.

Myös poliisi puhutteli Christopheria lyhyesti, ja hän sai kehuja toiminnastaan.

– Olet hengenpelastaja, poliisi sanoi.

Sokki iski vasta jonkin ajan kuluttua.

– Silloin vasta tajusin, mitä oli tapahtunut ja kuinka kamalaa se oli ollut.

CHRISTOPHER SOITTI ESIMIEHELLEEN *Maud Åslundille kertoakseen, mitä oli tapahtunut.* Tapahtui kuitenkin väärinkäsitys. Esimies ei ymmärtänyt, että Christopher oli ollut sisällä palavassa talossa. Hän neuvoi vain jättämään tulipalorapun välistä ja jatkamaan muun postin jakamista.

Kun Maud kauhukseen ymmärsi tilanteen, toinen postinjakaja lähetettiin tuuraamaan Christopheria.

– Nyt tuntuu oudolta, että jatkoin töiden tekemistä. Mutta tunsin olevani vastuussa siitä, että posti jaetaan tavalliseen tapaan. Luulen myös olleeni sokissa. Sain voimakkaan tunnereaktion ja olin purskahtaa itkuun pari kertaa.

Toimistolla Christopherille pidettiin eräänlainen jälkipuinti esimiehen ja työtovereiden kesken.

– Kerroin, mitä oli tapahtunut ja muut kehuivat minua toiminnastani.

Koska oli perjantai, Christopherilla oli kaksi vapaapäivää tulossa. Heti maanantaina hän palasi tutulle reitilleen.

– Tuntui vähän oudolta mennä juuri siitä portista sisään, mutta muuten kaikki oli ok.

Myöhemmin hän on törmännyt monta kertaa nuorempaan pelastamistaan naisista.

– Hän kiittää ja halaa minua joka kerta.

Savun aiheuttama yskä kesti viikkoja, mutta laantui sitten.

Nyt dramaattisista tapahtumista on kulunut reilut kaksi vuotta, eivätkä ne ole jättäneet syvempiä jälkiä Christopheriin, ellei keittiötä lasketa.

– Sain tietää palon saaneen alkunsa siitä, että öljy oli syttynyt palamaan kattilassa. Tämän tiedon jälkeen en ihan heti ryhtyisi munkkien paistoon.

”RAJA EI OLE SELKEÄ”

LÄHES KAIKKI POSTNORDIN POSTINJAKAJAT ja kuljettajat ovat joskus olleet tilanteessa, jossa he ovat joutuneet luopumaan ammattiroolistaan.

Esimerkiksi pyörätuolissa istuva asiakas on voinut pyytää kantamaan ison paketin asuntoon tai ohikulkija on saanut sydänkohtauksen ja tarvinnut kiireistä apua.

Missä raja oikein kulkee? Milloin on oikein luopua ammattiroolista ja milloin pitää kieltäytyä?

– Tähän kysymykseen ei ole yksiselitteistä vastausta. Pitää vain käyttää tervettä järkeä, sanoo *Stefan Foug*, joka toimii Ruotsin PostNordin päätyösuojeluvaltuutettuna.

Hän on itse työskennellyt 30 vuotta postinjakajana ja on tänä aikana esimerkiksi häätänyt isoja hämähäkkejä ja ajanut kiertotien kautta, jotta eläkeläiset saisivat eläkkeensä.

– Osalle vanhuksista ja yksinasuvista postinjakaja voi olla yksi harvoista ihmiskontakteista, hän sanoo.

On itsestään selvää, että PostNordin työntekijät soittavat hätänumeroon, jos joku on loukkaantunut tai joutunut rikoksen uhriksi.

– Sen jälkeen on työntekijästä itsestään kiinni, kuinka pitkäksi aikaa hän jää paikalle. Uskon, että useimmat jäävät ambulanssin, palokunnan tai poliisin tuloon asti.

PAINAVIEN PAKETTIEN KANTAMISTA Stefan Foug neuvoa kuitenkin välttämään.

– Vaikka haluaisi olla avulias, kantohommissa voi loukata itsensä.

PostNordin konserni- ja toimitusjohtaja *Annemarie Gardshol* sanoo, että pohjimmiltaan ”jokainen on oma pomonsa asiakaskokemuksen suhteen”.

– Meidän ammatissamme raja ei ole aina selkeä. Mikä on pientä ekstraa ja mikä taas toisten ihmisten huomioimista? Pitää luottaa omaan arvostelukykyyneen.

Hänen mukaansa on luonnollista, että suuri yleisö näkee PostNordin postinjakajat ja kuljettajat ikään kuin arjen sankareina.

– Olen ylpeä, että organisaatiossamme on tällaisia työntekijöitä. On kuitenkin täysin hyväksyttävää kieltäytyä lisäpalvelusta, jos ei halua tai pysty sellaista tarjoamaan.

YHDEN ASIAN päätyösuojeluvaltuutettu Stefan tekee selväksi:

PostNordin työntekijät eivät saa toimia yksityisetsivinä, vaikka joskus voisi olla houkuttelevaa käydä rikollisia vastaan omatoimisesti.

– Joskus ryöstetty postinjakaja on lähtenyt varkaan perään, mutta poliisia ei saa leikkiä. Eräässä tapauksessa työntekijämme otti kiinni pari varastelevaa nuorta, mutta lopulta hänestä tehtiin rikosilmoitus pahoinpitelyn vuoksi.

Tarkistuslista

Ennen kuin työntekijänä päätät, miten toimia, mieti seuraavaa:

- Mitä seurauksia toiminnallani voi olla?
- Mitä riskejä se voi aiheuttaa omalle terveydelleni?
- Vahvistaako toimintani luottamusta PostNordia kohtaan?
- Onko toimintani laillista?
- Voiko toimintani taustalla olla jokin henkilökohtainen syy tai muu eturistiriita?
- Kestääkö toimintani julkista tarkastelua?
- Suojeleeko toimintani PostNordin mainetta eettisesti toimivana konsernina?

Lähde: PostNordin Code of Conduct

Koirat Richs ja Chili asuvat maatilalla Inge Birthe Blokin jakelureitin varrella. Koirat tulevat aina tervehtimään häntä.

KUN BELLA SAI KYEYDIN

POSTINJAKAJA INGE BIRTHE *Blok* ajaa joka työpäivä 150 kilometrin reitin Jyllannissa, Vesthimmerlandin kunnassa Ålborgista länteen. Avoin tanskalainen maisema on kaunis kuin postikortti, ja maatilat sijaitsevat kaukana toisistaan.

Täällä tapahtuu harvoin mitään dramaattista.

Eräänä iltapäivänä marraskuussa 2017 Inge Birthe oli kuitenkin pysähdyttävä tienvarteen.

Keskellä tietä istui koira iloisesti häntäänsä heiluttaen.

Inge Birthe hämmästytti. Mitä koira teki siellä? Emäntää tai isäntää ei näkynyt lähimaillakaan.

– Tajusin koiran olevan karkuteillä ja kiipesin autosta ulos.

Narttukoiralla oli kaulassaan nimikyltti, jossa luki ”Bella”. Kyltissä oli myös osoite. Inge Birthe tunnisti osoitteen ja tiesi sen olevan vain muutama kilometrin päässä. Inge Birthella on itsellään tiibetinterrieri Alfred, joten hän päätti kyyditä Bellan kotiin.

– Koira hyppäsi autoon ja istui kaikessa rauhassa, kun minä lähdin ajamaan sitä kotiinpäin.

Kukaan ei kuitenkaan ollut kotona, mutta ovi oli auki.

– Maalla ovia ei aina pidetä lukossa, joten päästin koiran sisään ja jätin postilaatikkoon lapun, että olin löytänyt Bellan.

ENNEN KUIN INGE BIRTHE palautti Bellan oikeaan osoitteeseen, hän oli ottanut koirasta kuvan autossaan. Hän julkaisi kuvan viikkoa myöhemmin PostNordin tanskalaisten työntekijöiden suljetussa Facebook-ryhmässä saatetekstillä: ”Onneksi Bellan omistajalla oli käytössään Modtagerflex-toimitus, jotta Bella voitiin toimittaa kotiin.”

– Kuva sai paljon tykkäyksiä ja kommentteja. Monet muutkin kirjoittivat kyydinneensä koiria kotiin, joten en suinkaan ole ainoa.

Tanskalaiset postinjakajat ovat tarjonneet kyydin myös muille eläimille vuosien saatossa.

– Yksi kirjoitti kuskanneensa karanneen sian takaisin kotiin, mutta se on jo aika epätavallista.

Inge Birthelle oli itsestään selvää kyyditä Bella kotiin, vaikka hänen toimenkuvaansa kuuluvat kirjeet ja paketit – eivät eläinkuljetukset.

– Toki meillä on paljon töitä, se on selvää. Mutta meillä on vastuun lisäksi myös vapautta. Ei voi vain ajaa ohi, jos jokin on selvästi vialla tai joku tarvitsee apua. Silloin pitää pysähtyä. Sama koskee sekä ihmisiä että eläimiä.

Bella sai paljon tykkäyksiä Facebookissa.

>>> Lue sivulta 66 palavasta aluksesta, joka kääntyi ylösalaisin Audun Larsenin työpäivän aikana.

KOVA RYSÄYS

Säikähdin, että mitä nyt oikein tapahtuu. Heti iski pieni huoli, että käviköhän nyt pahasti.

JITENDER GREWAL OLI juuri saanut pakettilähetyksen toimitettua ja oli matkalla kohti seuraavaa työtehtävää. Hänen oli tarkoitus hakea kyydistä jääneitä matkalaukkuja Helsinki-Vantaan lentokentältä ja luovuttaa niitä matkustajille. Oli vuosi 2015 ja lokakuun loppu. Oli pimeää ja alkanut tulla kylmä, joten tien pinta oli liukas. Ensilumi teki tuloaan. Sitten rysähti. Auto ajoi Jitenderin pakettiauton perään, ja turvavälistä huolimatta hänen autonsa osui edellä ajavaan.

– Säikähdin, että mitä nyt oikein tapahtuu. Heti iski pieni huoli, että käviköhän nyt pahasti.

Jitender ajoi autonsa nopeasti sivuun ja kokeili niin päätään, käsiään kuin jalkojaankin. Kaikki tuntui olevan kunnossa, vaikka työtäisy oli sen verran kova, että turvavyö oli puristanut rintaa hengenahdistukseen asti.

Jitender nappasi heijastinliivin päälleen ja loikkasi ulos. Oma pakettiauto oli rutussa sekä edestä että takaa. Muista autoista nousi niin ikään väkeä, kaikki yhtä huolestuneina. Kenellekään ei kuitenkaan ollut käynyt pahasti.

PAKETTIAUTON PERÄÄN AJANUT kuljettaja myönsi heti hölmöilleensä. Jitenderin mukaan ruuhkassa letkan vauhti oli ollut vain 15 kilometriä tunnissa, ja takaa tullee oli siihen nähden liikaa vauhtia.

– Hän sanoi käyttäneensä kännykkää ajon aikana, eikä hän siksi ollut havainnoinut liikennettä riittävästi.

Paikalle tuli sekä poliisi että ambulanssi. Jitenderin auto lähti paikalta hinaamalla.

Jitender oli heti rytkän tapahduttua ilmoittanut tilanteesta niin pomolleen kuin lentokentän terminaaliinkin. Näin asiakas tiesi viivästyksestä ja esimies osasi ryhtyä järjestämään korvaavaa kulkupeliä ja Jitenderille kyytiä.

Mies hyppäsi rattiin vielä samana iltana ja sai lentokentällä odottavat laukut toimitettua perille. Vastaanottajat suhtautuivat viivästykseen ymmärtäväisesti, eikä Jitender todellakaan aikonut kaahata.

– Aika valppaana siinä oli, ettei vain kävisi toistakin kolaria samana iltana. Sää vain huononi illan mittaan.

TAPAHTUNUT ON KOROSTANUT Jitenderille turvavälin ja liikenteessä keskittymisen tärkeyttä. Hän noudattaa aina ystävänsä ohjetta: kun ajat, aja. Vaikka tulisi kuinka tärkeä tekstiviesti, se luetaan vasta perillä.

Jitender osaa onnekseen ensiapua ja olisi osannut toimia, jos kolarissa olisi käynyt pahemmin. Nyt taitojen testaaminen ei ollut tarpeen.

– Olisi ollut jännä nähdä, miten olisin reagoinut, jos jotain olisi sattunut. Nukella harjoittelu ja oikea ihminen ovat kuitenkin kaksi ihan eri asiaa. Olisin varmaan ollut enemmän paniikissa, mutta oletan kyllä, että olisin selvinnyt. ■

Työkavereidesi Spotify-lista:
<https://tinyurl.com/Peoplebypostnord>

Opas

THANK YOU FOR THE MUSIC

Kaikilla meillä on suhde musiikkiin. Se lumoo, antaa energiaa ja iloa. PostNordilla on paljon musiikkia rakastavia työntekijöitä, joista tapasimme muutaman.

30

Mitä soitetaan? Aarhusin pakettiterminaali vastaa.

32

Monitaituri Sofie työskentelee maailman ehkä musikaalisimmassa asiakaspalvelussa.

36

Tuku-tuku-tuku. Niin Toni kuvaillee yhtyeensä musiikkia. Terve-tuloa hevimetallin kotimaahan.

38

Henriette on seisonut kaikilla lavoilla, joille hänet on päästetty. Ehkä eniten hän on esiintynyt kirkossa.

40

Magnus antoi vähän liian hyvän 50-vuotislahjan ja sai levytyssopimuksen.

42

Mattias tykkää kovasta menosta ja ihmisten häätämisestä pois lavalta.

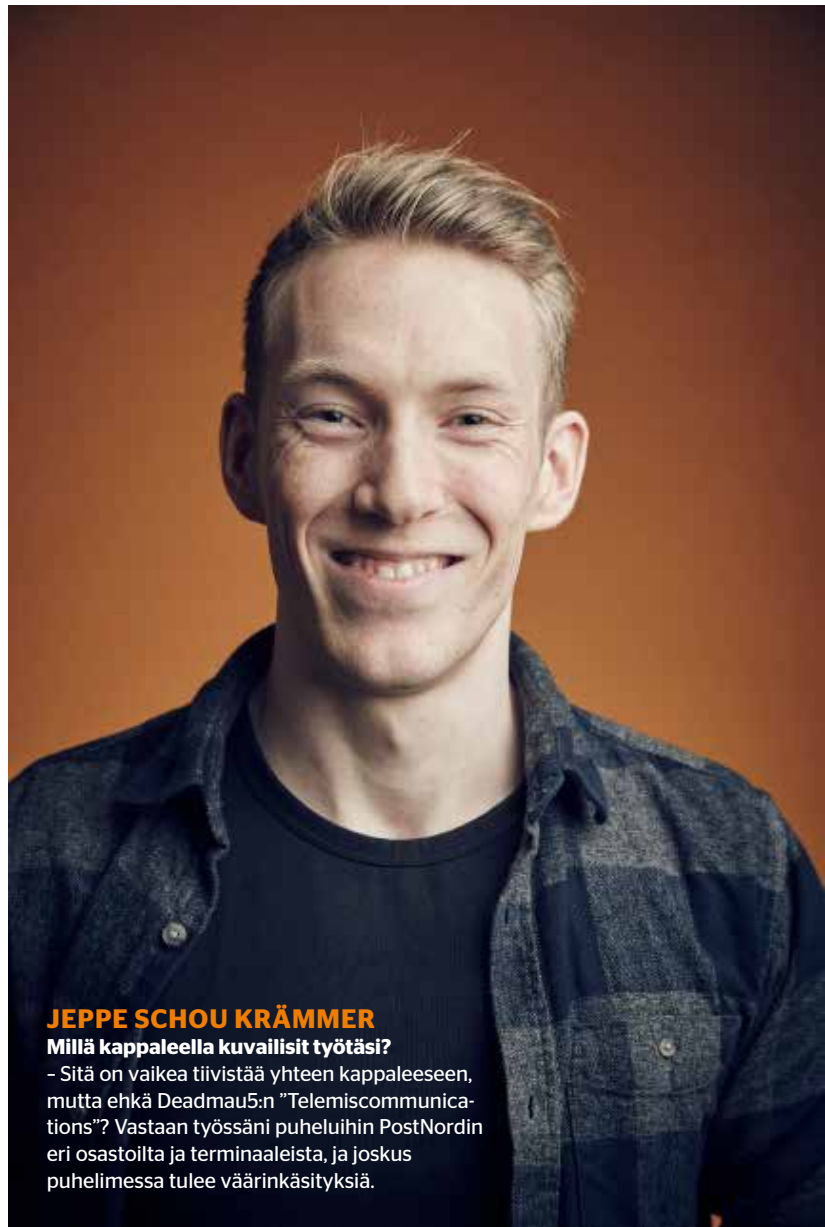
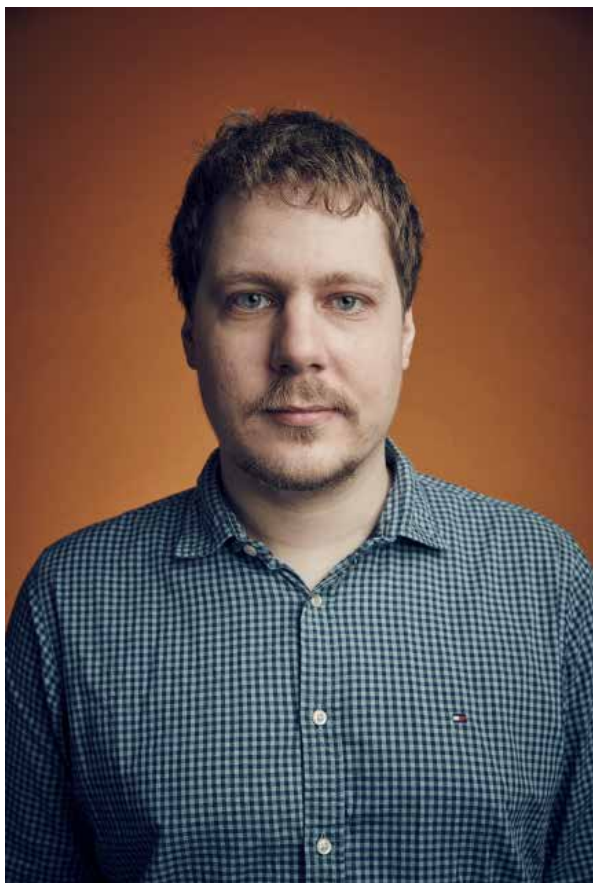

Mitä soitetaan?

Musiikki vaikuttaa sekä mielialaan että energisyyteen. Kysyimme viideltä Aarhusin pakettiterminaalin videokoodarilta, miten musiikki vaikuttaa heidän työpäiväänsä.

TEKSTI JA KUVAT: FREDDY BILLQVIST

JEPPE SCHOU KRÄMMER

Millä kappaleella kuvailisit työtäsi?

- Sitä on vaikea tiivistää yhteen kappaleeseen, mutta ehkä Deadmau5:n "Telemiscommunications"? Vastaan työssäni puheluihin PostNordin eri osastoilta ja terminaaleista, ja joskus puhelimessa tulee väärinkäsityksiä.

DAVID LENSJOLD

Millä kappaleella kuvailisit työtäsi?

- Beastie Boysin "Slow and Low". Menen töihin, hoidan hommani ja suhtaudun elämään rennosti. Muuten kuuntelen mielelläni Wu Tang Clania ja kappaleita kuten "Protect Ya Neck".

SIGURD MAZANTI

Mitä kuuntelet, jotta saisit puhitia työpäivään?

- Kuuntelen paljon erilaista musiikkia, mutta sen pitää aina olla energistä. Mielellään sellaista, jossa on rytmiä ja nopea tempo, kuten rapmusiikkia. Kuuntelen mielelläni myös podcasteja.

JAKOB POULSEN

Mitä kuuntelet, jotta saisit puhitia työpäivään?

- Tavallisesti kuuntelen "Denmark Top 50" -soittolistaa, joka sisältää isoimpia tanskalaisia hittejä. Olen aika kärsimätön ja etsin koko ajan jotain uutta. Kun löydän kappaleen, josta tykkään, soitan sitä tauotta.

MICHAEL ANDERSEN

Jos saisit valita artistin esiintymään terminaaliin, kuka se olisi?

- Pidän elektronisesta musiikista, joten Meduza tai norjalainen dj-tuottaja Kygo. Kygo voisi mielellään tulla soittamaan meille pari hittiä, kuten "Stargazing" tai "Nothing Left".

Opas

”PÄÄSSÄNI SOI AINA MELODIA, JOKA PYRKII ULOS”

Sofie Randrup Mouritsenilla on päärooli asiakaspalvelussa, joka olisi yhtä hyvin voinut olla musikaali.

TEKSTI: MICHAEL KIRKEBY KUVAT: FREDDY BILLQVIST

K

Kesällä 2018 *Sofie Randrup Mouritsen* jäi jumiin pienelle saarelle Thaimaan itäosissa. Käteinen oli loppu ja

luottokortti yhtä hyödyllinen kuin kourallinen hiekkaa Saharassa, koska korttimaksuja ei tässä maailmankolkassa harrasteta.

- En päässyt saarelta mihinkään. Mikä siis avuksi? Musisointi! Ylipuhuin pienen ravintolan omistajan palkkaamaan minut pariaksi tunniksi illassa ruokaa, majoitusta ja taskurahaa vastaan. Se oli hieno kokemus. Opin pääsemään yli omista peloistani hyvällä tavalla, hän sanoo.

Kun Sofie ei soita ukulelea päästäkseen kotiin toiselta puolen maapalloa, hän istuu PostNordin isoissa toimitiloissa Aarhusissa. Siellä hän palvelee yritysasiakkaita puhelimitse asiakaspalvelussa, joka saattaa hyvinkin olla maailman musikaalisin. Työpäivän päätyttyä on nimittäin musiikin vuoro. Silloin Sofie katsahtaa *Aske Normann Brixin* ja *Emil Christopher Christensenin*, jotka istuvat parin metrin päässä. He ovat Sofien työkavereita, mutta soittavat myös saksofonia ja bassoa heidän yhteisessä Nordlys-yhtyeessään. Ainakin pari kertaa viikossa he suuntaavat töiden jälkeen treenaamaan bändin muiden jäsenten kanssa. Sofie soittaa pianoa, kitaraa, saksofonia ja ukulelea, ja lisäksi hän laulaa. Paljon.

- Päässäni soi aina melodia, joka pyrkii ulos.

Ilmapiiri on hyvä,
työtoverit avuliaita,
kahvi ilmaista,
palkkaus ok ja meistä
monet harrastavat
musiikkia. Voisiko
enempää toivoa?

Aloitin pianon soittamisen kuusivuotiaana, minkä jälkeen olen vain jatkanut sitä. Olen harrastanut klassista laulua 11 vuotta. Aiemmin kuuluin monta vuotta Aarhusin tyttökuoroon ja nyt olen mukana Tanskan kansallisoopperan projektissa ja lisäksi soitan kahdessa yhtyeessä.

- Toinen yhtyeistä on Nordlys. Sävellämme ja soitamme omaa musiikkia, joka on yhdistelmä jazzia, funkia, popia ja myös vähän hiphopia. Se kuulostaa hienolta. Toinen yhtye, Heyya, on perinteinen bilebändi, jossa soitamme kaikenlaista tanssimusiikkia. 1980-luvun kappaleita mutta myös Pharrell Williamsia, Rihannaa ja vastaavia. Iloista musiikkia!

SOFIE ALOITTI PostNordilla vuonna 2017. Asiakaspalvelussa työskennellyt lukiokaveri *Mathias Lundbæk* suositteli, että Sofie hakisi paikkaa. Myös Mathias soittaa yhtyeessä, Galge-hevimetallibändissä.

- Meitä on tosiaan täällä neljä muusikkoa. Mathias sanoi PostNordin olevan hyvä työpaikka, mikä pitää paikkansa. Ilmapiiri on hyvä, työtoverit avuliaita, kahvi ilmaista, palkkaus ok ja meistä monet harrastavat musiikkia. Voisiko enempää toivoa? Sofie sanoo ja naurahtaa.

Vaikka Aarhus on Kööpenhaminaa paljon

Sofie Randrup Mouritsen

Työ PostNordilla: Yritysassiakaspalvelija Aarhusissa.

Lähimmät työkaverit: Kim Slot, Mathias Lundbæk (Galge-hevimetallibändin kitaristi), Emil Christopher Christensen (Nordlysin basisti) ja Aske Normann Brix (Nordlysin saksofonisti).

pienempi kaupunki, se tunnetaan eläväisenä musiikkikaupunkina. Suhteettoman suuri osuus tanskalaisen musiikkikenen yhtyeistä on tullut tästä Jyllannin pääkaupungista Kattegatin rannalla. PostNordin asiakaspalvelun olisi voinut yhtä hyvin sijoittaa lavalle - sen sijaan toimistosta on näkymä kaupungin juna-asemalle. Tosin se

on Sofielle melkein yhtä loogista. Kaukokai-puu iskee häneen yhtä usein kuin plektra hukkuu taskun pohjalle.

- Seikkailu odottaa tuolla jossakin, ja se on helpompi löytää, kun matkustaa yksin, joten niin minä teen. Olin Aasiassa vuonna 2018, Kambodžassa, Etelä-Vietnamissa, Filippiineillä ja parilla saarella Thaimaan itäosissa.

5

SOFIEN VIISI SUOSIKKIA

1. "Nobody Knows" - Emilie Nicolas
2. "Cure" - Moonchild
3. "St. Puma" - Abekejer
4. "Fade Away" - Susanne Sundfør
5. "Blur" - Mø

Minulla oli ukulele mukana, koska se on pieni ja mahtuu mukaan.

Entä mitä suunnitelmia Sofiella on musiikin suhteen? Mille suurille lavoille hän haluaisi päästä tulevaisuudessa? Sofie on yllättävää kyllä varovainen vastauksessaan.

- Nautin musiikista niin paljon nyt, että en ole saada siitä tarpeekseni. En kuiten-

kaan tiedä, haluaisinko musiikista uran ja elannon. Haen ehkä vielä joskus musiikki-konservatorioon tai valitsen jotain ihan muuta. Olen hyvin tietoinen siitä, että ammattimuusikkona musiikkiin liittyisi myös paljon vastuuta. Olisi kamalaa, jos menettäisin musiikin ilon. Jos jotain rakastaa, sitä pitää varjella. ■

Näe Sofien soittavan!
Seuraa meitä Instagramissa:
#peoplebypostnord

”TANSSIN SLAYERIN TAHTIIN”

Me suomalaiset olemme kovia heavimusiikin ystäviä.
Eikä Toni Laakkonen ole poikkeus.

TEKSTI: ANNE SALOMÄKI KUVA: MIKKO TÖRMÄNEN

TUKU-TUKU-TUKU. Niin Oulussa asuva *Toni Laakkonen* kuvailee yhteensä Deliriuminatedin musiikkia.

– Nopeaa musiikkiahan se on. Hyvin sävellettyä ja sovitettua, tietysti, mutta nopeaa, hän selittää naurahtaen.

Tonin bändin tyyliä jalkavälillä ei ole yllätys, sillä suomalaiset todellakin ovat hevikanseja. On arvioitu, että Suomessa on väkilukuun suhteutettuna eniten heviyöbändejä koko maailmassa. Oulussa PostNordin kumppaniterminaalissa työskentelevä Toni on ollut musamies koko ikänsä. Kitaransoittoa hän alkoi opetella itsenäisesti ilman opettajaa 14-vuotiaana, ja hänelle kitara on työkalu itsensä ilmaisun. ”Mikään virtuoosi” hän ei omien sanojensa mukaan ole, mutta monenlainen tekeminen luonnistuu.

– On se sitten ollut pimputtelua tai soitujen hakkaamista tai riffien ja biisien opettelua, niin aina olen tehnyt omiakin juttuja. Pöytälaatikkoon on kertynyt paljon värkättyä ralleja.

Pöytälaatikosta biisit ovat edenneet Deliriuminatedin treenikämpälle. Haastatteluhetkellä haussa on vakituinen laulaja – tai ”laulaja”, sillä lähinnä kyse on örisemisestä – bändin viidenneksi jäseneksi. Kaikki nykyiset jäsenet ovat lähtöisin Ranualta. Toni mielellään ottaisi solistiksin jonkun nuoruudenkaverin, mutta paikan pienuus huomioiden vaatimus voi olla turhan kova.

– Olisi hauskaa, jos kaikki olisivat samalta paikkakunnalta, mutta ehkä siltä osin voidaan löyhentää kriteerejä.

Vuodenvaihteessa haaveissa on saada ainakin pari kappaletta äänitettävä siihen kuntoon, että ne kehtaa julkaista verkossa. Vaikutteita on ammennettu muun muassa ruotsalaisilta At The Gatesilta ja The Hauntedilta, yhdysvaltalaisilta Lamb of Godilta ja Slayerilta sekä brasilialaiselta Sepulturalta. Oma kulma on kuitenkin löytynyt.

– Onhan nopea metallimusiikki aika läpikoluttu genre, mutta itse tykkään, että meiltä on löytynyt omanlaista iskevyyttä. Enemmän se on varmaan subjektiivinen käsitys, mutta ainakin näin säveltäjän mielestä!

Haastattelupäivänä Toni on herännyt kello 3.30. Työvuorojen vuoksi unirytmä on sekaisin, mutta se ei oikeastaan edes haittaa. Varhaisaamun tunteina hän sai valmiiksi keskeneräisen biisin. Luovuus iskee yleensä aamuisin.

– Kun korkkaa kahvipannun, ottaa kitaran kouraan ja jossain vaiheessa jumittuu toistamaan jotain juttua, se kannattaa mennä naputtelemaan koneelle talteen, ettei se pääse unohtumaan. Joskus teen yhdeltä istumalta biisin valmiiksi, joskus käännän pimputteluksi vaikka jonkin soitukierron.

Töissä terminaalissa Toni kuvailee tekevänsä kaikkea, mitä tarve vaatii. Työpäiviin kuuluu esimerkiksi lähetysten selvittelyä, asiakaspalvelua noutotiskillä ja pakettien lajittelua. Työpaikalla on koko ajan radio päällä. Hevimiestä se ei haittaa, sillä muutkin musiikkilajit kyllä kelpaavat.

– Musiikki on myös hyvä juttuaihe työkavereiden kesken, koska kaikilta löytyy mielipiteitä. Heviä liittyy yksi merkittävä väärinkäsitys. Monet nimittäin uskovat, ettei heviä voi tanssia. Voin aivan hyvin heittää parkettien partaveitsi -muuvini Slayerinkin tahtiin. ■

3

TONI LAKKONEN: SUOMALAISET SUOSIKIT

1. Kohti Tuhoa

”Lajissaan hyvin tehtyä, hyvin nopeaa räminämusiikkia.”

2. Ultra Bra

”Minusta ei päällisin puolin hoksaisi, että pidän tästä, mutta musiikki on erittäin hyvin sävellettyä, sovitettua, laulettua ja esitettyä.”

3. Topi Sorsakoski & Agents

”Huonoimmillaankin hyvää. Levvyä kuunnellessa yhtäkään kappaletta ei tule skipattua.”

Energiabiisi töihin

"Ehdottomasti Dimmu Borgirin Mourning Palace, jonka nimen voi vitsillä vääntää myös Morning Palaceksi. Se lähtee jousiteemalla vähän jyystävästi, mutta lopussa homma isketään kunnolla käyntiin. Se kuvastaa aamun ankeutta, joka kuitenkin lähtee nousuun. Kaverin mielestä riffi on maailman paras, ja voisin itse olla melkein samaa mieltä."

Toni Laakkonen

Työ PostNordilla: Terminaali-työntekijä kumppaniterminaalissa Oulussa.

Lähimmät työkaverit: Jonne Väärälä, Ari-Pekka Lantto, Antti Remo ja Jouni Pesonen.

Opas

HÄÄHUMUA

Henriette Linna laulaa myötä- ja vastamäessä. ”Liikutun rakkaudentunnustuksista, kun kaksi ihmistä valitsee toisensa.”

HENRIETTE LINNA on laulanut aina.

- Olen esiintynyt kaikilla lavoilla, joille minut on päästetty. Ensimmäinen julkinen lauluesitykseni oli kaksivuotiaana joulujuhlissa. Lauloin silloin ”Fola, fola, Blakken”, hän kertoo.

- Vanhempana en ole enää kivunnut lavalle niin innokkaasti ja olen useimmiten esiintynyt kuoron riveissä, kuten Trondhjems Kvinnelige Studentersangforening -kuoron mukana. Meillä oli Trondheimissa UKA-festivaalien avauskonsertti, jossa oli 4 000 hengen yleisö, ja olemme esiintyneet konserteissa Nidarosin ja Oslon tuomiokirkoissa.

Viime vuosina Henriette on löytänyt oman juttunsa, kun ystävät ja sukulaiset ovat pyytäneet häntä laulamaan häihinsä. Vuonna 2017 Henriette koki todellisen ”rakkauden potkun”, kun yksi hänen parhaista ystävistä opiskeluajoilta pyysi häntä laulamaan häihinsä. He olivat molemmat juuri valmistuneet yliopistosta. Henriette odotti tyttärtään ja tunsu vauvan potkivan mahassa esityksen aikana.

- Oli uskomaton tunne laulaa kaikkien opiskelukavereiden edessä, juhlia rakkauden päivää ja tietää, että kulkisimme toistemme mukana elämän tärkeimmissä vaiheissa tulevana vuosina.

TOISINAAN HÄÄPARI esittää kappaletoiveita ja toisinaan Henriette antaa omia ehdotuksiaan.

- On tärkeää, että kappale sopii hääparin persoonallisuuteen, taustaan ja makuun. Lisäksi valitsen äänelleni sopivan kappaleen, jonka uskon kuulostavan hienolta minun laulamanani, hän sanoo.

Perinteiset rakkauslaulut, kuten Alf Prøysenin ”Mitt hjerte er ditt”, tai suuret balladit, kuten ”Up Where We Belong”, ovat suosittuja valintoja.

- Kerran lauloin hääparille, joista toinen oli Trondheimista ja toinen Nordlandista. He toivoivat kappaleiksi Åge Aleksandersenin ”Trondheimsnatt” ja Lars Bremnesin ”Å kunne æ skrive”. Kauniita rakkauslauluja on paljon, joten hääparille sopivan kappaleen löytäminen ei ole vaikeaa.

Henriette opiskeli musiikkia Agderin yliopistossa, ennen kuin vaihtoi pääainetta ja aloitti media- ja viestintäopinnot. Tätä päätöstä hän ei ole katunut. Musikaalisuudesta on sitä paitsi hyötyä viestinnän asiantuntijan työssä PostNordin Alfaset-terminaalissa Oslossa.

- Sekä musiikissa että viestinnässä pitää välittää viesti tavalla, joka sopii valitulle kohderyhmälle.

TÄLLÄ HETKELLÄ Henrietten arkea ilostuttavat vanhat kunnon lastenlaulut, laulut Bjørnis-palokarhusta ja ”Baby Shark”. Sekä tietenkin tuutulaulut. Olipa kyseessä häiden kaltainen merkkitapahtuma tai sängyn laidalla tyttärelle laulettu kappale, Henriette liikuttuu usein musiikista.

- Musiikilla on voima luoda tunnelmaa. Kun laulan häissä, liikutun rakkaudentunnustuksista, kun kaksi ihmistä valitsee toisensa, erityisesti jos pari on minulle läheinen.

SISSEL FANTOFT

Henriette Gedde Linna

Työ PostNordilla: Viestintäasiantuntija
Norjan PostNordilla.

Antaa minulle energiaa: Katy Perryn
"Roar" antaa minulle taistelutahtoa ja
saa minut aina hyvälle tuulelle ennen
töitä.

Lähimmät työkaverit: Maria Korban,
Sofie Skadal, Jessica Blåfjell, Haakon
Nikolai Olsen, Ole Andreas Hagen, Bjørn
Thorvaldsen, Rikke Kyllenstjerna ja
Victoria Rummelhoff.

3

HENRIETTE LINNA: KOLME NORJALAISTA SUOSIKKIA

1. "Vi lovar" — Eva Weel Skram
2. "Body Parts" — Ina Wroldsen
3. "Riv i hjertet" — Sondre Justad

CHRIS MALUSZYNSKI

Magnus Carlsson

Työ PostNordilla: Team Manager Integrations, PostNord Strålfors, Ljungby, Ruotsi.

Lähimmät työkaverit: Kjell Mattsson: "Vanha basisti. Päädyimme aina puhumaan musiikista." Tanja Tindeus: "Vanha syntikan soittaja, jonka kanssa puhumme syntikoista." Anders Johansson: "Intohimoinen muusikko, jonka sydäntä on lähellä irlantilainen folkmusiikki." Johan Wahlund: "Hän inspiroi minua kehittymään johtajana. Taitava tanssilattialla."

"Ja koko upea tiimimme: Balazs Papai, Ulf Hjalmarsson, Royar Sazdar, Peter Hult, Rozsa Kiss, Åke Larsson, Johanna Westerlund, Marcus Magnusson ja Magdalena Oskarsson."

SYNTIKKA LAULAA

Magnus Carlsson remiksaa singlejä englantilaisen levy-yhtiön toimeksiannosta – ja työskentelee vanhojen idoliensa kanssa. Kaikki tämä yhden liian hyvän 50-vuotislahjan takia.

TEKSTI: SAM SUNDBERG KUVA: ANDERS EBEFELDT

AJATUKSENA oli pitää vähän hauskaa. Porukka vanhoja ystävyksiä kirjoittaisi biisin lahjaksi 50-vuotissankarille. Sitten asiat lähtivät niin sanotusti käsistä, kuten elämässä on joskus tapana.

– Nyt istun tässä työstämässä toimeksiantoa englantilaiselle levy-yhtiölle, joka haluaa, että teen remixin Rozallan uudesta singlestä, kertoo PostNord Strålforsin työntekijä *Magnus Carlsson*.

Mutta aloitetaanpa alusta. Magnus varttui musikaalisessa perheessä Ljungbyssä. Hänen isoäitinsä oli kuoronjohtaja ja isä soitti tanssiyhtyeessä. 1980-luvun puolivälissä syntikkamusiikki astui Magnuksen elämään. Hän alkoi laulaa bändissä, opetteli soittamaan kosketinsoittimia ja osti oman syntetisaattorin.

OLI MYÖS OSITTAIN MUSIIKIN SYYTÄ, että Magnus Carlsson aloitti työt Strålforsilla heti lukion jälkeen eikä muuttanut kotoa pois opiskelemaan. Töiden ansiosta hänellä oli aikaa soittaa ja varaa ostaa soittimia. Vuonna 1991 Magnus sai esimakua menestyksestä.

– Ja mikä hauskinda, tutustuin samalla ensi kertaa PostNordiin. Tuohon aikaan yritys tunnettiin postilaitoksena, ja se oli rockin Ruotsin-mestaruuskisojen pääsponsor.

Magnus oli siirtynyt eteenpäin syntikasta ja länsirannikon rockista, kuten Totosta ja Sagasta. Rockin mestaruuskisoissa hän esiintyi yhdessä No Buts -yhtyeensä kanssa ja soitti rosoista hard rockia. He ylsivät finaaliin, joka järjestettiin Solnahallenissa Tukholman liepeillä.

– Emme voittaneet, mutta postilaitoksen pääjohtaja Ulf Dahlsten jakoi diplomit ja kätteli

3

MAGNUS CARLSSONIN VINKIT ALOITTAVALLE SÄVELTÄJÄLLE

1. Pyydä apua

Käy musiikkikaupassa ja kerro pyrkimyksistäsi. He voivat auttaa sinua ymmärtämään, mitä tarvitset. Osta kosketinsoitin, jonka voi liittää tietokoneeseen, ja opettele soittamaan.

2. Käytä YouTubea

Etsi YouTube-tutoriaaleja. Verkossa on paljon hyödyllisiä videoita.

3. Etsi foorumi

Etsi verkosta yhteisöjä, joissa keskustellaan musiikista ja jaetaan omia tuotoksia. Esimerkiksi Facebook-ryhmiä on paljon.

meidät. Sitä en unohda koskaan, Magnus sanoo.

Unelma kokoaikatoista musiikin parissa ei toteutunut, mutta vuosien saatossa Magnus on soittanut useissa yhtyeissä ja tehnyt ”lukemattoman monta” keikkaa coverbändin kanssa ympäri maata. Ja esiintynyt myös Strålforsin henkilöstöjuhlissa. Hän kuvailee tarvitsevansa jotakin omaa, joka ei liity työhön tai perheeseen.

– Musiikki on ollut luovuuden vapaakau-punkki, joka on sallinut minun olla vähän itsekäs. Olen aina tuntenut musiikin antavan energiaa elämään.

Nykyään Magnus on löytänyt tiensä takaisin 80-luvun syntikkasoundiin, joka on

kokenut renessanssin. Kotikoneella hän on kirjoittanut kappaleita yhdessä alan veteraanien kanssa, jotka ovat työskennelleet hänen vanhojen idoliensa, kuten Modern Talkingin ja Fancyn, kanssa. Rozallan remix on tulosta siitä, että Magnus on ollut monta vuotta aktiivinen erilaisissa Facebook-ryhmissä, joissa hän on jakanut musiikkia ja tutustunut tuottajiin.

Ja entäs ne 50-vuotisjuhlit?

– Yksi kavereistani, Patrik, täytti 50 vuotta. Soitin vanhoille ystäville ja kysyin, olisiko hyvä ajatus kirjoittaa Patrikille kappale juhlapuheiden sijasta.

TULOKSENA SYNTYI KAPPALE NIMELTÄ

”1984”: syntikkabiisi, joka huokuu aitoa kasarihenkeä. Yksi Patrikin 50-vuotislahjoista oli päästä mukaan jäseneksi bändiin.

– Minulla on jonkin verran kontakteja. Lähetin kappaleen yhdelle kaverille, joka pyörittää pientä levy-yhtiötä, ja kysyin mielipidettä. Sen jälkeen saimme levytys sopimuksen. Tietämäni mukaan kappaletta on soitettu radiossa Belgiassa, Meksikossa ja Englannissa, ja se on julkaistu myös vinyylinä. Spotifyssa sillä on 7 000 kuuntelua. Ei paljon verrattuna nimekkäisiin artisteihin, mutta silti aika hyvin.

MAGNUS KUTSUU TÄTÄ

mukavaksi bonukseksi. Onnenkantamoiseksi, joita vain tapahtuu. Oikeasti kyse on tietenkin vuosikymmenien omistautumisesta musiikille.

– En ole mikään kosketinvirtuoosi, eikä lauluääneni ole kummoinen. Luulen kuitenkin, että missä tahansa voi päästä pitkälle, kun on intohimoa. ■

Mattias Kenttä

Työ PostNordilla: Postinjaka Kiirunassa, Ruotsissa.

Lähimmät työkaverit:

"Minun pitää nimetä koko Kiirunan postikonttori: Tore Niemi, Birgitta Lindqvist, Karin Estola, Agnes Gustafsson, Malin Eliasson, Kristofer Aho Larsson, Robert Niemi, Jonas Johansson, Jonathan Harnesk, Håkan Kemi, Sofie Lasu, Roger Lindmark, Sandra Unander, Marcus Höjdmö, Rickard Johansson, Patrik Broth Wiss, Rolf Vikström, Sanne Fredriksson, Gunder Bäck, Polly Holmberg, Agneta Törmä, Tommy Tedestrand, Julia Tano ja Emma Thid. Pidän siitä, että meillä on eri-ikäisiä naisia ja miehiä, joilla on kaikilla omat makunsa, kokemuksensa ja harrastuksensa."

ROSOISTA ROCKIA

"Pidämme kovasta menosta ja olemme aina häätämässä ihmisiä pois lavalta", Mattias Kenttä sanoo.

KUN MATTIAS KENTTÄ oli palaamassa koulusta kotiin 1980-luvulla, hän kulki treenikämpän ohi. Siellä soitettiin rockia, joka sai ilman värähtelemään koko alueella. Soittimien ja lauluäänien hiematon soundi lumosi Mattiaksen, joka olisi voinut jäädä kuuntelemaan soittoa tuntikausiksi.

- Se oli hyvin voimakas kokemus. Pidän edelleen musiikista, joka on rosoista ja epäviireistä, mielellään vähän alavireistä. Kovaäänisessä kitarassa on jotain, mikä saa minut aina syttymään, sanoo Mattias, joka on työskennellyt postissa 1990-luvun alusta asti ja PostNordin postinjakajana seitsemän viime vuotta.

Mattiaksen coverbändi Kiruna Kickers soittaa nimenomaan rosoista musiikkia. Ebba Grön, Metallica, Kiss - mitä äänekkäämpää, sitä parempi. Vuodessa he soittavat noin

50 keikkaa - häissä, opiskelijabileissä, yritystapahtumissa ja tunturihotellien after ski -juhlissa. Bändi ottaa kaikki keikat vastaan 200 kilometrin säteellä.

- Yleisö koostuu aivan tavallisista ihmisistä. Meno on lähes aina ihan kreisiä. On kuin koko joukko olisi huumautunut, ja me sytytämme yleisön. Pidämme kovasta menosta ja olemme aina lopuksi häätämässä ihmisiä pois lavalta.

MATTIAKSEN MUKAAN MUUSIKON

elämä täydentää hyvin postinjakajan päivätyötä. Eikä perhe-elämään liittyvä logistiikka tuota ongelmia, sillä esiintymiset ovat usein myöhään illalla. Mattias pitää kovasta fyysisestä työstä, ja sitä ovat sekä postinjakajan että esiintyvän artistin työ.

- Postinjakajan työssä saa hyvää arkiliikuntaa, joka pidentää ikää ja antaa lavalle puhtia.

3

LEMPIKAPPALET COVEROINTIA VARTEN

1. Nuorille

"Din tid kommer" - Håkan Hellström

2. Keski-ikäisille ja vanhemmille

"Git It" - Jerry Williams

3. Crossover, toimii aina

"Summer of '69" - Bryan Adams

"Keep your hair and stay in your jeans size", minulla on tapana sanoa. Lavalla pitää paiskoa kovaa töitä, koska ihmiset kuuntelevat myös silmillään.

SARA MARCZAK

JOHAN YLTALO

Puhdas luonnonvoima

Annelie Hedquist haluaa innostaa postnordilaisia elämään terveellisesti. Vapaa-ajallaan hän harrastaa afrotanssia, elämäntapavalmennusta ja laskuvarjohyppyä – ja Schenkerin työkavereiden kanssa vitsailua.

KUN ANNELIE HEDQUIST täytti 40 vuotta, hän oli elämässään tienristeyksessä. Irtisanoutuisiko hän PostNordilta ja muuttaisi Barcelonaan vai jäisikö hän ja hankkisi lapsen? Yksi asia oli varma. Jotakin piti tehdä. Hän valitsi jälkimmäisen vaihtoehdon.

– Olen aina halunnut lapsia, mutta minulla on ollut epäonnea rakkaudessa. Kun ikää alkoi kertyä, tein päätöksen. Se on nyt tai ei koskaan. Joten hankin lapsen yksin, hän kertoo.

Annelie toimii vapaa-ajallaan tanssinopettajana ja treenaa joka päivä. Hän jatkoi samaa tahtia raskaana ollessaan. Viimeisen tanssiesityksen hän piti ollessaan seitsemännellä kuulla raskaana.

– Tanssi on intohimoni. Rakastan afrofuusiota, reggaetonia, pyllyn heiluttamista, twerkkausta ja modernia tanssia.

Kätilöt hämmästyivät sitä, miten vahva Annelie oli.

– istuin ja kuuntelin musiikkia kahvia siemaillen ja vauva vain putkahti maailmaan. Kätilöt sanoivat, että olen ”a force of nature”.

Siltä se vaikuttaakin, koska Annelie käyttää vapaa-aikansa tanssinopettajana ja personal trainerina toimimiseen, laskuvarjohyppäämiseen ja portugalin kielikursseihin. Hän on täysin pysäyttämätön, mikä näkyy myös hänen työssään PostNordin kuorma-autonkuljettajana Göteborgissa.

– Jotkut toimitukset ovat joillekin liian raskaita. Minä otan ne aina. Pidän ongelmien ratkaisemisesta ja tylsistyn henkisesti, joten minun pitää

haastaa itseäni koko ajan.

Hänen mukaansa iloinen kuski on hyvä kuski. Yksi tapa haastaa itseään on levittää iloa. Kuten silloin, kun hän laittoi päähän pyöräilykypärän ajon ajaksi ja veti pitkät hiuksensa ulos kypärän raoista.

– Näytin älyttömältä ja huijasin vakioasiakasta, että meillä on uusi käytäntö, joka velvoittaa pitämään kypärää auton ratissa. Yksi kaveri Schenkeriltä kuuli minut ja onnistuin vedättämään häntä, että kaupungilla jaettiin ilmaiseksi pyöräilykypäriä, Annelie hekottelee.

Aiemmin Annelie työskenteli työnjohtajana PostNordilla, mutta työnkuvaa oli vaikea yhdistää yksinhuoltajan elämään, joten hän luopui siitä.

– Kaipaen työnjohtajan töitä, mutta suurin toiveeni on saada innostaa muita postnordilaisia elämään terveellisesti. Työtoverini kysyvät usein, mistä saan energiani. Siinäpä se – treenaaminen antaa energiaa. Toivoisin, että kaikilla PostNordin työpaikoilla olisi hyvä kuntosal.

Annelien tytär on nyt puolitoistavuotias.

Hän seuraa aina äitinsä mukana kuntosalille ja metsään.

– Hän saa kokeilla kaikkea valvottuna.

Haluan, että hänestä tulee itsenäinen ja hän saa itseluottamusta. ■

Annelie Hedquist

Ammatti: Kuorma-autonkuljettaja Göteborgissa, Ruotsissa.

Lähimmät työtoverit:

Mike Sossah, Fetah Shala ja Malgorzata Malcherek.

On harrastuksia – ja sitten on juttuja, joihin jää koukkuun. Tässä kolme postnordilaista, jotka ovat löytäneet itselleen tavallisesta poikkeavan harrastuksen.

Lintuja, kaloja ja Krister

Krister Enarssonille geokätköily on tapa tutkia maailmaa ja venyttää omia rajojaan.

ELOKUINEN AAMU on upea. Aurinko on juuri alkanut lämmittää kylmää vettä, ja *Krister Enarsson* tähyilee järven pinnan alle Gimoforsissa. Useita metrejä hänen alapuolellaan on musta onkalo. Märkäpuku kiristää ihoa, kun hän nojaa reelingin yli ja sukeltaa. Taskulamppu valaisee tietä. Aivan oikein, tumma aukko johtaa vanhaan maakellariin, joka on peruja padon alle jääneestä kylästä. Krister valaisee ympäristöään lampulla ja tutkii pientä tilaa. Vanha metallinen työkalupakki, se sen on pakko olla. Hän ottaa pakista kiinni, mutta ketjulla kiinnitetty laatikko ei hievahdaakaan. Krister yrittää ruuvata ketjun irti, mutta happi ei riitä, ja hänen on pakko nousta pintaan.

– Se oli totta puhuen aika epämiellyttävää. Meidän piti sukeltaa useita kertoja. Toisaalta olimme iloisia, kun saimme löydön vihdoin kirjattua, Krister kertoo.

KRISTER TYÖSKENTELEE POSTNORDIN terminaalityöntekijänä Sundsvallissa, minkä lisäksi hän viettää lievästi sanottuna aktiivista elämää. Hän käyttää paljon aikaa frisbeegolfiin ja lohenkalastukseen. Geokätköily oli kuitenkin se harrastus, joka sai hänet sukeltamaan pimeään maakellariin Gimoforsissa. Krister etsii geokätköjä maastosta kuutena päivänä viikossa. Vähän aikaa sitten hän päätti luopua esimiestehtävistä, joita hän oli hoitanut 25 vuotta, jotta voisi käyttää enemmän aikaa harrastuksiinsa.

Geokätköilyyn Krister tutustui kahdeksan vuotta sitten. Hän oli kokouksessa

PostNordin pääkonttorilla Tukholmassa, kun uumajalainen kollega *Theresa Eriksson* otti hänet mukaansa etsimään geokätköä.

– Se oli jännää. Aluksi siitä tuli minulle pienimuotoinen harrastus, mutta pian olin jo koukussa...

Geokätköilyilmiö sai alkunsa Yhdysvalloissa vuosituhannen vaihteessa. Kun GPS-tekniikka yleistyi, ihmiset keksivät tavan käyttää sitä muuhunkin kuin hyödyksi. Kasvava harrastajakunta alkoi katkea luontoon esineitä, joiden koordinaatit julkaistiin sivustolla, jotta muut pääsisivät aarrejahtiin. Kun GPS-puhelimet vähitellen tulivat kaikkien ulottuville, harrastajamäärä kasvoi. Nykyään geokätköilyn voi aloittaa helposti, koska saatavilla on paljon sovelluksia.

JOKAINEN KÄTKÖ SISÄLTÄÄ lokikirjan, johon kätköllä käynnit kirjataan. Joskus kätkössä voi olla myös pieni lahja, jonka voi halutessaan ottaa mukaan, kunhan jättää tilalle toisen.

Yksi ensimmäisistä kätköistä, jonka Krister löysi tuolloin 15-vuotiaan John-pojansa kanssa, oli kiinnitetty ylös puuhun.

– Pitäisikö tounne ylös oikeasti kiivetä? Olimme sitä mieltä, että ei todellakaan, henkikulta ei ole sen arvoinen.

Krister naurahtaa muistolle. Hänen mukaansa mikä tahansa käy nykyään: hän on kiivennyt vuorille, laskeutunut alas kallioita, sukeltanut järviin... Yksi mieleenpainuva kätkö oli kiinnitetty valtavaan Bauhaus-kylltiin 30 metrin korkeuteen.

Krister hommasi paikalle kylttiyrityksen asentajan päästäkseen kiipeämään kätkölle.

ITSE HÄN ON piilottanut kahdeksan kätköä ja arvioi, että Ruotsissa on noin 50 000 kätköä – joista hän on tähän mennessä löytänyt 1 600.

Talvella lumi peittää osan kätköistä, mutta osa on löydettävissä vuoden ympäri. Silloinkin kun sää estää kätköjen etsimisen ulkona, voi istua kotona ratkomassa kätköihin liittyviä arvoituksia oikeat koordinaatit löytääkseen. Talven pimeyden ei tarvitse estää geokätköilyä.

– On hauskaa liikkua ulkona taskulampun kanssa, se tekee hommasta erityisen jännittävää. Geokätköily on hyvä tapa tutustua uusiin paikkoihin. Olen käynyt jopa omassa kotikaupungissani paikoissa, joihin en muuten olisi tullut menneeksi. Lisäksi se on ilmaista treeniä! Ennen kaikkea geokätköily on kuitenkin hauskaa ajanvietettä, jota voi harrastaa yhdessä muiden kanssa. Olen viettänyt mahtavia hetkiä lasteni kanssa geokätköjä etsien.

SAM SUNDBERG

Krister Enarsson

Työ PostNordilla: Terminaalityöntekijä Sundsvallissa, Ruotsissa.

Lähimmät työkaverit: "Anders Öhman ja Jonas Hallberg, joiden kanssa työskentelin johtajana postissa noin 20 vuotta. Olemme käyneet yhdessä läpi ilot ja surut. Työtoverini ja aseenkantajani frisbeegolfiradalla ovat Andreas Åkerman, Daniel Söderberg ja Thomas Abrahamsson. Tämä mahtava kolmikko on aina valmis auttamaan. Haluan myös kehua mentoriani Peter Ernstiä. Hän on nokkela skoonelainen, jolla on pilke silmäkulmassa ja joka aina jaksaa opettaa minulle uusia asioita työssä."

”Harrastukseni tuottaa minulle iloa”

Sandra Lundinilla on yli tuhat elokuvaa kotona. Niistä 57 on Disneyn piirrosklassikoita.

RAKKAUS DISNEYN PIIRRETTYJÄ elokuvia kohtaan alkoi koulun englannintunneilta. *Sandra Lundinille* kielen oppiminen oli vaikeaa, kunnes hän tajusi voivansa katsoa lempielokuviaan englanniksi puhuttuna ja tekstitettyinä.

– Osasin tarinat ulkoa ja elokuvien avulla pystyin kertaamaan sitä, mikä koulussa tuntui vaikealta.

Sandran perheen perjantai-iltaan kuuluivat usein vuokraelokuvat ja karkit, ja tämä tapa on seurannut häntä aikuisiälle asti.

– Kutsun mielellään kavereita illalliselle ja katsomaan elokuvia. Yhdistän sen siihen turvalliseen, lämpimään ja kotoisaan oloon, jonka muistan lapsuudestani.

Sandralla on 57 Disney-klassikkoa Blu-ray-levyillä, mutta elokuvainnostus ei pääty niihin. Viime laskujen mukaan hänellä oli yli tuhat elokuvaa Armageddonista Zootropolikseen.

– Nautin elokuvien fantasiamaailmaan uppoutumisesta. Se tuottaa minulle puhdasta iloa. Pelaan myös paljon tietokonepelejä. MMORPG-pelejä*, kuten ”Final Fantasy”, tai verkkopelejä, kuten ”League of Legends”. Pelaan kavereiden kanssa myös lautapelejä, joskus myöhään yöhön. Sanoisin, että olen nörtti.

Sandra ei ole ainoastaan nörtti. Hän on nörtti, joka ajaa 18 lavan kuorma-autoa kahdessa vuorossa. Aamuisin hän noutaa postitoimistolle toimitettavat kirjeet ja iltapäivällä hän ajaa lavoja ja paketteja yrityksille ja yksityishenkilöille. Sandra on työskennellyt PostNordilla 12 vuotta ja viihtyy työssään, vaikka se vaatiikin paksua nahkaa.

– Tämä on edelleen miesvaltainen ja fyysisesti raskas ammatti.

Sandra purkaa työkavereineen jopa tuhannen kilon lasteja, joskus vain haarukkavaunu apunaan.

– Se voi olla hankalaa, mutta aikaa myöten oppii eri tekniikoita ja luovia tapoja ratkaista ongelmia.

Nykyään yhä useammat tytöt valitsevat kuljettajan ammatin. Ruotsissa kuljettajaopiskelijoista keskimäärin 25 prosenttia on naisia, mikä tarkoittaa naisten osuuden nousua.

– Se on hieno juttu. Työpaikoille tarvitaan parempaa tasapainoa, ja työ on hauskeempaa, kun porukassa on sekä naisia että miehiä, Sandra sanoo.

MALIN DAHLBERG

*MMORPG = Massively multiplayer online role-playing game eli massiivinen monen pelaajan verkkoroolipeli

Sandra Lundin

Työ PostNordilla: Kuorma-autonkuljettaja, DIP Södertälje, Ruotsi.

Lähimmät työkaverit: Helena Westerlund, Zoran Babic ja Rayan Benyamen.

”Lilo & Stitch’ on yksi suosikeistani, koska se osoittaa, että perhe voi perustua muuhunkin kuin verisiteeseen. Perheenjäsenten ei edes tarvitse tulla samalta planeetalta”, Sandra Lundin sanoo.

"Monet hyvistä ystäväistäni olen tavannut moottoripyöräilyn merkeissä", Benny Henriksen sanoo.

"Valtava vapauden tunne"

Kun elämä yritti lannistaa, **Benny Henriksen** löysi henkireiän: "En olisi selviytynyt ilman moottoripyörää".

HE OLIVAT SUUNNITELLEET unelmamattaka-
kaa pitkään. 4 000 kilometriä moottoripyöräl-
lä Chicagosta Los Angelesiin. *Benny Henriksenin* ja hänen setänsä oli tarkoitus ajaa
Route 66 yhdessä. Benny on rakastanut
moottoripyörää pienestä pitäen. Hänen
setänsä toi hänelle aina tuliaisiksi moottori-
pyörien rekisterikilpiä Amerikan reissuiltaan.

Mutta kaikki suunnitelmat tuhoutuivat.
Ensin vuonna 2010 Benny löysi isänsä
kuolleen kotinsa lattialta. Puoli vuotta
myöhemmin hän menetti myös setänsä
syöväälle.

– Setäni oli monella tapaa mentorini. Hän
antoi hyviä neuvoja ja oli aina tukena, Benny
sanoo.

– Se vuosi oli todella rankka.

BENNY HALUSI MUUTA ajateltavaa, joten
hän päätti sittenkin ajaa moottoripyöräkor-
tin. Sitten kävi ilmi, että Benny ei ollut
menettänyt koko perhettä tai Route 66
-unelmaansa. Hän nimittäin alkoi mootto-
ripyöräkorttia suorittaessaan etsiä sukulai-
siaan – hän ei tuntenut heitä kaikkia. Hän
löysi Nittedalista kotikaupunkinsa Oslon

Benny Henriksen

Työ PostNordilla: Express &
Budin myyjä Norjan PostNordilla.

Lähimmät työkaverit: Øystein
Jomyr, Roger Skarboe, Arild Sollien,
Liv Ellen Berg ja Jon Ellingsen.

lähettyviltä serkun ja otti tähän yhteyttä.
Roy-serkku oli vähintään yhtä kiinnostunut
moottoripyörästä kuin Benny.

– Vietimme keskenämme hauskan illan.
Yhteinen sävel löytyi heti ja aloimme pitää
yhteyttä.

Vuonna 2014 Roy ja Benny ajoivat
moottoripyörällä Route 66:n – matkan, jota
Benny oli setänsä kanssa suunnitellut niin
pitkään.

– Tuntui siltä kuin olisi tullut kotiin. Kun
ajoin Tulsassa Oklahomassa, karvat nousivat
käsissä pystyyn. Jälkikäteen juttelin tätini
kanssa, joka kertoi, että Tulsa oli setäni
lempipaikka. Se oli aika erikoista.

ENSIMMÄISEN REISSUN JÄLKEEN Benny
on käynyt Yhdysvalloissa 13 kertaa. Hän
työskentelee paitsi Express & Budin myyjänä
Oslossa, myös JoyRidesin matkanjohtajana eli
ajaa moottoripyörällä Amerikan halki
yhdessä pohjoismaisten turistien kanssa.

– Olen onnekas, että saan tarjota ihmisille
sellaisen ajokokemuksen. Matkan jälkeen
ihmiset itkivät ilosta, halaavat ja kiittelevät
minua upeasta matkasta. Sitä ei voi sanoin
kuvata.

Benny kuvailee moottoripyörällä ajamisen
tunnetta valtavaksi vapaudeksi. Raikas
ulkoilma ja kiemurtelevat tiet.

– Kaikki turhat ajatukset unohtuvat
prätjän selässä. En olisi selviytynyt ilman sitä.

KYSEESSÄ OLEVA MOOTTORIPYÖRÄ on
vuosimallin 2003 Harley-Davidson. Kesäisin
Benny ajaa noin 12 000 kilometriä, kun
mukaan otetaan päivä- ja viikonloppureissut,
motoristitapaamiset ja moottoripyörämessut.
– Ympäristö on mahtava. Monet nykyisistä
ystävistäni olen tavannut moottoripyöräilyn
merkeissä.

Harrastus vaikuttaa Bennyn elämän
kaikkiin osa-alueisiin, myös työhön myyjänä.
Kuten silloin yhden kerran vuonna 2018, kun
hän oli myyntitapaamisessa Trondheimissa.
Asiakas kohotti kättään, ja Benny huomasi
ison Harley-Davidson-tatuoinnin.

– Kokouksen jälkeen meillä synkkasi
hyvin, joten saimme uuden asiakkaan.

– Harrastus on tehnyt minusta paremman
ihmistuntijan, mistä on hyötyä elämässä
kauttaaltaan.

STINE ERIKSEN

Akut-Birthen legenda

Harva on tavannut tai edes nähnyt Akut-Birtheä, mutta kaikki tietävät, kuka hän on. Hän järjestää passit lentokoneessa olevalle perheelle, pelastaa häät katastrofilta ja hommaa varaosat laivaan, joka on matkalla Aasiaan.

TEKSTI: MICHAEL KIRKEBY KUVAT: FREDDY BILLQVIST

A

”AJATTELEN NOPEASTI, PUHUN nopeasti ja haluan teidän toimivan nopeasti.” Winston ”The Wolf” Wolfe seisoo lähiökeittiössä – smokkiin pukeutuneena – ja jakelee käskyjä.

Harvey Keitelin legendaarinen hahmo The Wolf esiintyy Quentin Tarantinon elokuvassa ”Pulp Fiction”. Hänestä on tullut tyylikkään ”fiksaajan” symboli, hän on se mies, jolle soitetaan asioiden mentyä mönkään. Hän on se, joka ratkoo ongelmat vaivatta.

Tanskan PostNord ei tarvitse symboleja tai legendoja. Heillä on nimittäin oma elävä sellainen.

Vähemmän hyvänä päivänä puhelin soi yli 100 kertaa pienessä punaisessa omakotitalossa Ringstedissä Keski-Sjællandissa. Täällä asuu *Birthe Larsen*. Hän työskentelee enimmäkseen kotona, joten monikaan työkaveri ei ole tavannut tai edes nähnyt häntä. Kaikki ovat kuitenkin kuulleet Birsthestä, joka tunnetaan myös nimellä Akut-Birthe eli Hätäapu-Birthe.

Hän on viimeinen toivo, jolle soitetaan lähetyksen kadottua – ja hän vastaa aina. Samoin kuin The Wolfin kanssa, myöskään Birsthen kanssa ei kannata alkaa jutella liikaa, kun hän on tarttunut ongelmaan. On parasta vain tehdä, kuten hän neuvoo. Tällä tavoin lähetykset löytyvät lähes aina ja ongelma ratkeaa.

– Toivon mukaan minua rakastetaan, mutta todennäköisesti minua myös pelätään ja ehkä joskus jopa vihataan, en tiedä. Asiakaspalvelun työntekijät soittavat minulle, kun paketti on hävinnyt jäljettömiin ja asiakkaat huutavat kurkku suorana. Puhun usein tyytymättömien ja suuttuneiden ihmisten kanssa, jotka eivät aina käytä kovin kaunista kieltä. Kun tilanne kuumenee, voin joskus itsekkin tiuskaista takaisin. Silloin ei ole aikaa puhua, vaan meidän pitää keskittyä ongelman ratkaisemiseen.

Birthe hymyilee ystävällisesti mutta päättäväisesti ja jatkaa:

– Minut on kasvatettu suorasukaiseksi mutta en ole pitkävihainen. Siitä pidän kiinni. On tärkeää kohdella muita niin kuin sinä toivoo itseään kohdeltavan. Isäni on aina sanonut, että mitä korkeammalla on nokkimisjärjestyksessä, sitä enemmän on varottava valuttamasta sontaa alaspäin muiden niskaan – koskaan ei voi tietää, milloin itse joutuu sinne alas. Sen suoremmin sitä ei voi sanoa, Birthe sanoo nauraen.

BIRTHE ON TYÖSKENNELLYT postissa vuodesta 1985, jolloin vanhin hänen kahdesta pojastaan syntyi. Hänen vanhempiansa vanha postinjakaja suositteli nuorelle äidille paikan hakemista. ”Tämä on maailman paras työ, hauskaa ja leppoisaa”, postinjakaja sanoi, hörppäsi santsikupin kahvia ja jatkoi reittiään.

Enää postinjakajan työ ei ole tällaista, ja myös Birsthen arki on kiireistä, vaikka hän kahvista pitääkin.

Akut-Birsthen vinkit
Seuraa meitä Instagramissa:
#peoplebypostnord

Vuodesta 2000 lähtien Birthe on työskennellyt asiakaspalvelussa, jossa hänestä tuli Akut-Birthe. Työkaverit antoivat hänelle joululounaalla palomiehen kypärän, jossa luki hätävaloilla valaistuna AKUT.

– Se oli hauska juttu, ja pidän lempinimestäni, koska se sopii minulle hyvin. Omassa maailmassani teen vain oman työni, enkä luonnollisesti voisi tehdä yhtään mitään ilman hyvien työkavereiden apua. Kaikki liittyy kaikkeen.

ON VAIKEAA VALITA yksi eksoottinen esimerkki kadonneesta lähetyksestä. Niitä on ollut niin paljon vuosien saatossa, ne ovat kaikki erilaisia ja asiakkaille tärkeitä. Kyseessä voi olla passilähetys perheelle, joka istuu lentokoneessa Kastrupin lentokentällä valmiina

Birthe Larsen

Työ PostNordilla: Asiakaspalvelija
Kööpenhaminassa.

Tekee etätöitä: Yhtenä päivänä viikossa Birthe Larsen matkustaa PostNordin toimipisteeseen, joka sijaitsee Etelä-Kööpenhaminan Hedegaardsvejenillä. Muina päivinä hän työskentelee kotona. Hän puhuu päivittäin eri puolilla Tanskaa istuvien työkavereiden kanssa.

Lähimmät työkaverit: Henrik Larsen, Marianne Voldfrom, Toke Sebastian Olsen ja Anne Teilmann.

lähtöön. Tai häämekko, jonka on ehdittävä perille ennen kirkonkellojen soittoa. Tai varaosalähetys Aasiaan matkalla olevaan laivaan, tärkeiden lääkkeiden toimittaminen tai lastenpyörä, jonka on tultava perille ennen jouluaattoja. Lastenpyörän Akut-Birthe muuten toimitti ihan itse onnelliselle perheelle jouluaattona iltopäivällä.

– Työssä on kova paine, ja tunnen, kuinka adrenaliini pumppaa kehossa. Samaan aikaan on antoisaa, kun voi ratkaista asioita ja tehdä turhautuneesta asiakkaasta taas iloisen. Palvelu on PostNordille erittäin tärkeää

BIRTHE LARSEN:

”Työkavereideni onnistuminen mitataan sillä, kuinka harvoin he ovat yhteydessä minuun.”

– jos meillä ei ole hyvää palvelua, meillä ei ole mitään. Jos jossain järjestetään konfirmaatiojuhlat ja lahja puuttuu, meidän on painettava kaasua pohjaan. Se ei kerta kaikkiaan käy, että juhlavieraat alkavat parjata PostNordia.

– Emme hyväksy kieltävää vastausta – ja voimme puhua vaikka kuolleen äidin ylös haudasta, jos tarve vaatii. Meillä on Pohjois-Jyllannissa vakioasiakas, joka myy kunniaportteja häitä ja hääpäiviä varten. Jos jonkin toimituksen kanssa on ongelmia, pyydän aina soittamaan, kun lähetys siirtyy käsistä toisiin. Silloin kunniaportit pääsevät perille.

AKUT-BIRTHE EI OLE vielä tavannut työkaveria, joka olisi kateellinen hänen työstään. Hän tunnustaa suoraan, että työn ja vapaa-ajan erottaminen toisistaan on hankalaa, minkä vuoksi hän työskentelee mielellään kotona.

– Työkavereideni onnistuminen mitataan sillä, kuinka harvoin he ovat yhteydessä minuun. Työstä on tullut minulle lähes elämäntapa. Minulla on aina puhelin, kuulokkeet ja kaksi iPadia tyynyni vieressä. Jos toiseen tulee vikaa, käytän toista. Tiedän, että tämä sotii kaikkia neuvoja vastaan työn ja vapaa-ajan tasapainottamisesta, ja saan kuulla siitä jatkuvasti esimiehiltäni. Mutta minulle se sopii, muuten en tekisi niin.

Toisinaan työ kuitenkin kuormittaa liikaa. Kun turhautuneilla asiakkailla keittää yli, Birthe purkaa mieltään miehelleen Erikille tai esimiehilleen *Marianne Voldfromille ja Henrik Larsenille.*

– On kaikki kaikessa, että minulla on hyvä mies ja ymmärtäväinen esimies, kuten Henrik, jolle voin soittaa vaikka sunnuntaiamuna. Muuten tämä ei toimisi. Käyn myös pyörälenkeillä tuulettamassa päätäni. Turhautuminen on tipotiessään, kun on polkenut 100 kilometriä kilpapyörällä! Veivaan polkimia kovaa ja kuuntelen äänikirjoja, yleensä dekkareita. Juuri nyt minulla on kuuntelussa Camilla Läckbergin ”Merenneito”. Sen voimin jaksaa polkea ylämäet.

MITÄ BIRTHE AIKOO tehdä sitten, kun puhelin ei enää soi taukoamatta pienessä punaisessa omakotitalossa eikä hänen enää tarvitse auttaa hädässä?

– Aion jatkaa niin kauan kuin on tarve. Mutta sen jälkeen Erik ja minä haluamme matkustella asuntovaunulla pitkin maailmaa, nauttia elämästä ja tehdä pitkiä pyöräreissuja. Silloin tällöin piipahtaisimme kotona lastenlapsia hemmottelemassa. Ehkä jopa suljen puhelimen kokonaan... ainakin joskus. ■

Tällainen on Akut-Birthe:

”Birtheä ei suinkaan vihata tai pelätä, niin hänen ei pidä luulla. On totta, että hän voi olla napakka, kun paketti pitää paikkansa nopeasti. Hän haluaa kaikki asiaan liittyvät tiedot kerralla, muuten hän ei voi tehdä työtään. Mutta hän on myös tosi kiltti ja auttavainen. Vaikka tilanne olisi kuinka synkkä, Birthe näkee aina valoa tunnelin päässä.”

Toke Sebastian Olsen, ohjaaja Kööpenhaminan asiakaspalvelussa.

”Birthe on asiakaspalvelun symboli! Kukaan ei ole häntä omistautuneempi. Sen takia hän voi myös olla tiukka, mutta me tiedämme sen. Birthe haluaa, että hänelle soitetaan mihin vuorokaudenaikaan tahansa, kun paketti on löytynyt. Kun ottaa huomioon, että soittamme hänelle joskus keskellä yötä, hän on huomattavan mukava. Ja hän ilahtuu aina, kun lähetys löytyy. Se on kivaa, koska se tarttuu muihinkin.”

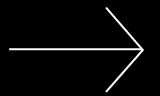
Anne Teilmann, tiiminvetäjä Taulovin pakettiterminalissa.

”Yritämme vain olla avuksi”

Positiivinen ongelmanratkaisija, joka taitaa asiakaspalvelun ja sosiaalisen median salat. Onko tällaisia ihmisiä oikeasti? Totta kai, muun muassa Bergenissä.

TEKSTI: KRISTINE ASKVIK KUVAT: PAUL S. AMUNDSEN

Me työskentelemme täällä

Vasemmalta: Maria Mossestad, Siv Kristin Stakkestad, Jan Fredrik Jacobsen, Kristoffer Hegland ja Thomas Schjønningesen.

Myymälä: Tämä on PostNordin toinen myymälä Norjassa. Ensimmäinen myymälä avattiin Oslon Grünerløkkaan lokakuussa 2018. Myymälöiden tarkoituksena on tuoda PostNord lähemmäs kuluttaja-asiakkaita.

JEDS EHTII HÄDIN tuskin pysäköidä Vespansa kadunvarteen, riisua kypäränsä ja astua kynnyksen yli, kun *Jan Fredrik Jacobsen* tulee häntä vastaan paketti sylissä.

JEDS? Kyllä, PostNordin uuden Bergenin-myymälän työntekijät käyttävät asiakkaista alkukirjaimia puhuessaan keskenään.

– Yritämme aina tarjota vakioasiakkaillemme pientä ekstrapia. He arvostavat sitä, että osoitamme tuntevamme heidät, *Maria Mossestad* sanoo.

PostNordin toinen myymälä Norjassa avautui Klostergatenille Bergenin heinäkuussa 2019. Kristofer Hegland, Siv Kristin Stakkestad, Maria Mossestad, Thomas Schjønningesen ja Jan Fredrik Jacobsen saavat olla mukana luomassa jotakin täysin uutta yhdessä Bergenin asukkaiden kanssa. He saavat kirjoittaa kirjaa samalla

kun kaikki lukevat sitä – kirjaa, jonka jatkuvassa kertomuksessa jokaisella on oma osansa. Kuten vakioasiakkaalla, joka oli raskaana myymälän avautuessa.

– Olemme seuranneet häntä koko matkan. Nyt hän käy täällä lapsi mukanaan. Se on mukavaa. Eräs pikkupoika puolestaan tulee hakemaan pakettia äidilleen joka viikko, *Maria* sanoo.

TÄMÄ ON MYÖS kirja, jonka tyylilaji on aivan uusi. Kyseessä on noutopiste, asiakaspalvelukeskus ja infopiste samassa. Sekä fyysisesti että verkossa. Aivan kuten ostotottumukset ja pakettitarpeet muuttuvat, myös myymälöiden pitää muuttua. Tämä on myymälän motto. Bergenin toimipiste on ongelmanratkaisumyymälä.

Jan Fredrik istuu noutotiskillä ja kertoo naisesta, joka oli saanut toimituksen kotiin, mutta olisi halunnut sen

Katso video myymälästä
Seuraa meitä Instagramissa:
[@peoplebypostnord](https://www.instagram.com/peoplebypostnord)

MARIA MOSSESTAD:

Yritämme aina tarjota vakioasiakkaillemme pientä ekstraa. He arvostavat sitä, että osoitamme tuntevamme heidät.

**Maria Mossestad
palvelee asiakasta.**

**Amalie Ersland Vestbø
vastaa Norjan PostNordilla
tiimistä, joka hoitaa
asiakaspalvelua ja
sosiaalista mediaa.**

mieluummin myymälään – ja kuinka Jan tarjoutui hakemaan paketin naisen kotoa.

– Toinen asiakas sai kaksi isoa pakettia. Hänellä oli koira mukana ulkona, eikä hän pystynyt itse kantamaan molempia paketteja. Joten sanoin, että voin auttaa häntä kantamaan paketit kotiin. Minun mielestäni emme tee mitään kovin erikoista. Yritämme vain olla avuksi niin hyvin kuin pystymme.

– Olemme aina asiakkaan puolella ja yritämme järjestää kaiken. Emme voi taata, että onnistumme, mutta yritämme aina. Tärkeintä on, että olemme kärsivällisiä ja ratkaisukeskeisiä. On myös tärkeää tunnustaa virheet, kun niitä sattuu.

MYYMÄLÄ SIJAITSEE MUUTAMAN Marit Bjørgenin lykkäyksen verran Torgalmenningenin kävelykadulta,

joka muodostaa Bergenin keskustan selkärangan. Kello 12 Maria ja Jan Fredrik kirjaavat päivän pakettitoimituksia. He merkitsevät paketteihin asiakkaiden alkukirjaimet ja lajittelevat ne oikeisiin hyllyihin. Homma hoituu tehokkaasti 15 minuutissa. Siniset kaapinovat suljetaan. Muutama minuutti sitten vallinnut kaaos on selätetty.

Vähän ajan päästä myymälän ovi alkaa käydä.

– Onpa täällä uutta ja hienoa, huudahtaa sisään tuleva asiakas.

Työntekijät kierrättävät työtehtäviä. Tänä Kristoffer Hegland istuu asiakaspalvelussa.

Thomas Schønningsen, Siv Kristin Stakkestad ja Kristoffer Hegland työskentelevät tänään myymälän takaosassa sijaitsevilla toimistotiloissa. He vastaavat asiakkailta sähköpostitse, chatissa ja sosiaalisessa mediassa tuleviin kysymyksiin. He lukevat Twitteriä, Facebookia ja Trustpilotia. Myymälä vastaa kaikkiin Norjan PostNordin Facebook-sivulle tuleviin kysymyksiin.

– Uskon, että asiakkaista tuntuu henkilökohtaisemmalta, kun vastaamme Messengerissä sähköpostin sijaan. Jotkut yllättyvät, että meidän kanssamme voi chattailla, Thomas sanoo.

AMALIE ERSLAND VESTBØ vastaa Norjan PostNordissa tiimistä, joka hoitaa asiakaspalvelua ja sosiaalista mediaa. Hän kehuu sekä Bergenin että Oslon myymälöiden työntekijöitä.

– Asiakkaat alkavat selkeästi tunkea meitä. Tavoitteemme on, että asiakkaat kokisivat tuntevansa työntekijämme täällä. Julkaisemme muun muassa kuvia ja videoita sosiaalisessa mediassa. Molemmat myymälät ovat saaneet erittäin hyvät arviot asiakastytytyväisyydessä, hän sanoo.

ASIAKAS ALRADIE MOHAMAD Zain tulee myymälään hakemaan ostamaansa tuolia.

– Nyt tämä on kätevämpää. Ennen minun oli pakko käydä noutamassa paketit kauempaa. Ja viimeksi kun kävin täällä, he tarjosivat jopa karkkia. ■

Myymälä tulee lähemmäs

Norjan PostNordin tavoite on kerätä suurin mahdollinen osuus maan verkkokaupapapotista. Sen vuoksi on tärkeää panostaa kuluttaja-asiakkaisiin. 70 prosenttia PostNordille lähetetyistä kysymyksistä tulee juuri kuluttajilta.

Viime vuosien aikana Norjan PostNord on tehnyt useita kuluttaja-asiakkaita koskevia parannuksia – kuluttajat ja yritykset on esimerkiksi erotettu toisistaan kaikissa yhteydenpitoalustoissa. Oslon ja

Bergenin myymälät taas ovat konkreettinen tapa tuoda PostNord lähemmäs kuluttaja-asiakkaita.

”Ostoprosessi muuttuu nopeasti. Jos PostNord haluaa tulla markkinajohtajaksi, meidän pitää osata sopeutua asiakkaiden tarpeisiin. Kuluttajat vaativat tavoitettavuutta, valinnanvapautta ja joustavuutta”, Norjan PostNordin asiakaspalvelu- ja somekeskuksen tiiminvetäjä Amalie Ersland Vestbø sanoo.

Game on, Bergen!

7 ASKELTA VIHREÄMPÄÄN TULEVAISUUTEEN

Ympäristöasiat ovat kuljetusyritysten Akilleen kantapää, mutta PostNordilla tehdään joka päivä sekä pieniä että suuria vihreitä panostuksia.

TEKSTI: MALIN DAHLBERG

1

Greta sai nimikkopäivän

Kaikki alkoi työkavereiden välisestä haasteesta. Simrishamnin postikonttorin postinjakajat *Josefin Blohmé* ja *Johan Persson* yllyttivät toisiaan joko pyöräilemään tai juoksemaan töihin. Tuotantopäällikkö *Johan Nilsson* kuuli ideasta ja äkkiä koko konttori päätti jättää auton kotiin ja tulla töihin julkisilla kulkuvälineillä, kävellen, juosten tai pyöräillen. Kyseinen päivä, perjantai 14.6.2019, nimettiin yhdessä tuumin ruotsalaisen ympäristöaktivistin mukaan Greta Thunberg -päiväksi.

- Työntekijät saapuivat aamulla töihin toinen toistaan hikiempinä. Oli hauskaa nähdä, kuinka iloisia ja ylpeitä kaikki olivat, kun olimme onnistuneet tässä yhdessä, Josefin kertoo.

Useimmat pyöräilivät. Työkaveri Johan Persson juoksi koko matkan Bästeklillestä Simrishamniin - eli puolimaratonin verran.

- Minulle matka ei ollut yhtä haastava, pyöräilin noin 10 kilometriä helppoa tietä Skillingestä. Se oli vähän raskasta vastatuuleen aamulla, mutta muuten se meni hyvin. Monet ajavat tavallisesti autolla töihin, vaikka asuisivat lähellä. Luulen, että muutama huomasi voivansa pyöräillä tai kävellä myös jatkossa.

Nyt Josefin haluaa työkavereineen toistaa tempauksen kesällä 2020.

Tyhjä pysäköintialue
Greta Thunberg -päivänä
Simrishamniin.

2

Vihreämpi tulevaisuus pyöräillen

Tanskan PostNord on aloittanut sähköpyöräkokeilun pakettien jaossa useilla eri paikkakunnilla Tanskassa.

- Haluamme selvittää, miten voimme yhdistää autojen ja tavarapyörien käyttöä alueilla, joilla jaetaan paljon paketteja. Voi olla, että jakelu helpottuu ja tehostuu pyörän avulla, koska sillä pääsee ajamaan teille, joille autolla ei pääse, projektipäällikkö *Jacob Pedersen* sanoo.

Uusissa pyörissä käytetään samaa akkua kuin Tanskan PostNordin nykyisissä sähköpyörissä. Kuormakapasiteetti on kuitenkin isompi ja huippunopeus 25 kilometriä tunnissa. Kolmipyöräiset pyörät sopivat parhaiten ajoon pyöräteillä. Lukittavan takalaatikon kuormakapasiteetti on noin 90 kiloa ja ohjaustangon lukittavan korin 30 kiloa.

Kokeilussa on vasta neljä pyörää, mutta hyötyjä on jo havaittavissa. Esimerkiksi se, että pakettiautolle on vaikeampi löytää pysäköinti- paikkaa Kööpenhaminan kaltaisissa suurkaupungeissa.

- Aiomme kokeilla myös nelipyöräistä sähköpyörää Kööpenhaminan Strøget-kävelykadulla. Sen tavaratilan vetoisuus on kaksi kuutiometriä ja lastauslaatikon sivussa lukee ”Pidämme huolta vihreämmästä tulevaisuudesta”.

Panostus valaistukseen säästää sähköä

Hallsberg on ainoa ruotsalainen kirjeterminaali, joka on saanut enemmän rahaa takaisin kuin se on jätteenkäsittelystä maksanut, koska esimerkiksi aaltopahvista, lehdistä, joustomuovista ja etiketeistä saa palautusta. Tämä on tulosta onnistuneesta ympäristötyöstä, josta vastaa terminaalityöntekijä *Leif Byrstrand*.

- Olen vastannut ympäristöasioista terminaalin avausvuodesta 2013 lähtien. Viime vuosina fokus on siirtynyt koko PostNordiin.

- Seuraan sähkönkulutusta joka kuukausi ja teen erilaisia toimenpiteitä. Varmistan esimerkiksi, että portit suljetaan, jotta kylmää ilmaa ei pääse sisään, ja että ilmastointi ei ole päällä, kun

meillä ei ole toimintaa. Lisäksi valvomme jätteiden lajittelua tarkasti.

Terminaali vähensi sähkönkulutusta noin 512 000 kilowattituntia vuodesta 2015 vuoteen 2019, mikä vastaa terminaalin kuuden viikon toimintaa. Uusin panostus oli vaihtaa 14 000 neliömetrin tuotantohallin valaistus led-lamppuihin.

- Se näkyy varmasti loppulaskussa, koska tiloissa on 1 200 loisteputkivalaisinta. Kunhan olemme vaihtaneet kaikki loisteputket, sähkönkulutuksemme vähenee puolella.

Toimituksia ilman ilmaa

Verkkokauppa ja sitä myötä pakettivuoret ovat kasvaneet nopeasti kaikkialla Pohjoismaissa. Mutta pitääkö vuoren olla niin valtava? Ei tarvitse, jos on uskomisen *Arne Anderssonia*, joka työskentelee PostNordilla verkkokauppa-asiantuntijana. Arvioiden mukaan paketeissa kuljetetaan tällä hetkellä noin 30 prosenttia ilmaa. Pakkauksia kutistamalla pakettimäärää voitaisiin pienentää huomattavasti.

Sen vuoksi Ruotsin PostNord käynnisti syksyllä Pakkausmatka-hankkeen. Siinä etsitään yhdessä verkkokauppioiden ja pakkausteollisuuden kanssa ratkaisuja, joilla pakkauksista voidaan tehdä pienempiä ja ympäristöstävällisempiä. Tavoitteena on kehittyä tulevaisuuden logistiikan osaamiskeskukseksi.

- Pienemmillä paketeilla saadaan suurempi täyttöaste ja enemmän tehokkuutta, ja kuorma-autoja tarvitaan vähemmän. Paketteja voidaan jättää useammin postilaatikkoon tai ovelle kuin noutopisteeseen. Kyseessä on konkreettinen muutos, joka tuottaa tuloksia heti. Win-win-tilanne kaikille osapuolille, Arne sanoo.

Biokaasua asiakkaiden hyväksi

Suurin osa PostNordin ympäristövaikutuksista on peräisin kuljetuksien hiilidioksidipäästöistä. Suomessa hiilijalanjälkeä pyritään pienentämään polttoaineen avulla: PostNordilla on neljä biokaasulla ja noin 20 biodieselillä kulkevaa ajoneuvoa.

Biokaasuajoneuvot on rakennettu erityisesti terveydenhuoltoalan kuljetustarpeisiin. Operatiivisten toimintojen johtaja *Jani Ståhlhammar* kertoo, että ajoneuvot on kehitetty tiiviissä yhteistyössä asiakkaiden kanssa parhaiden tulosten saamiseksi.

- Lääketurvallisuuden lisäksi pyrimme aina kehittämään ympäristöasioissa, Jani Ståhlhammar sanoo.

Ja nykyisin on enemmän sääntö kuin poikkeus, että asiakkaat kyselevät hiilineutraalien kuljetusten perään.

- Tämä ei ole asiakkaiden kosiskelua, vaan uusi liiketoimintamalli. Monet asiakkaat haluavat saada lisäarvoa ja pitää huolta yhteisestä planeetastamme.

SpacelInvaderin Steen
Frederiksen, Jesper Rølund ja
Mads Klie-Holde

Kestävät pinot

PostNordin rahtiyksiköt Tanskan Herningissä, Taulovissa ja Aarhusissa ovat käyttäneet SpacelInvaderia syyskuusta 2019 lähtien. Ratkaisun avulla lavoja voidaan pinota päällekkäin niin varastossa kuin kuljetuksen aikana. SpaceInvader painaa alle 10 kiloa, ja se kiinnitetään lavan alaosaan. Ratkaisu kannattelee lavaa ja tekee sen käsittelystä turvallista ja näppärää.

Kokeilun kuuden ensimmäisen viikon aikana hiilidioksidi- ja typpipäästöt pienenevät 8,64 prosenttia, mikä johtui siitä, että kuljetuksiin tarvittiin suunniteltua vähemmän autoja. Suunnitelluista 648 matkasta 56 jäi ajamatta, koska tilaa pystyttiin hyödyntämään paremmin SpacelInvaderin avulla.

Ratkaisun ansiosta rekka-autot voivat kuljettaa 60 lavaa 33 lavan sijaan. Samanaikaisesti terminaleissa voidaan säilyttää useampia lavoja. SpacelInvader säästää myös työntekijöiden aikaa, sillä lastaus ja purkaminen sujuvat aiempaa ketterämmin.

Tulokset ovat olleet niin positiivisia, että kokeilua jatketaan maaliskuun loppuun asti. SpacelInvaderia on käytetty vuoden alusta lähtien kaikissa tanskalaisissa rahtiyksiköissä.

KIM WENDT

Muutaman millin merkitys

Vuonna 2018 PostNord Strålfors osti Oslissa 959 tonnia paperirullia. Se johti uuteen tavoitteeseen vuodelle 2019: paperinkulutusta piti vähentää - ei tuotantovolyymeja, vaan hävikkiä. Yksinkertainen mutta nerokas toimi riitti vähentämään paperinkulutusta 42 tonnia: paperirullien leveyttä kavennettiin 450:stä 430 millimetriin leikkausjätteen ja hävikin minimoimiseksi. Koneethan leikkaavat vain 420 millimetrin leveyteen.

- Olemme paperin suurkuluttaja. Kun kerran käytämme paperia, voimme edes varmistaa, että hävikkiä syntyy mahdollisimman vähän. Vuonna 2020 selvitämme, miten voimme pienentää kokoa vielä 10 millimetriä, sanoo paikallinen vastuullisuusvastaava *Helge Amarp Halvorsen*.

Game on!

Sami Vällilä uhraa toisinaan itsensä työkavereiden puolesta.

ADRENALIINI LUULTAVASTI pitää Sami Vällilän hereillä pitkälle yöhön. Hän ei koskaan tiedä, mitä seuraavaksi voi tapahtua. Siksi hänen on jatkuvasti oltava varuillaan ja valmiina muuttamaan suunnitelmaansa.

- Vihollisen pelitaktiikkaa ei koskaan voi ennakoida, eikä sitä, miten oman tiimin kannattaa kehittää taktiikkaansa.

Sami ei puhu työstään asiakasneuvojana PostNordin Vantaan-toimipisteessä vaan "Counter-Strike"-peliharrastuksestaan. "Counter-Strike" on taktinen FPS-peli*, joka on todellinen e-urheilun klassikkolaji. Sami on väistellyt virtuaaliluoteja alakoulusta asti, ja hänen pelikavereissaan on yhä paljon hänen lapsuudenystäviään. Peliaikaa kertyy 15–20 tuntia viikossa. Pelaaminen ajoittuu pitkälti viikonloppuihin, jolloin yksi pelisessio voi kestää kymmenenkin tuntia.

Samin peliharrastuksen alkuaikoina pelaaminen ei ollut salonkikelpoista kuten nykyään. Siitä ei esimerkiksi kannattanut kertoa ensitreffeillä. Peliharrastajat olivat nörttejä.

- En silloin puhunut pelaamisestani muille. Joskus häpesinkin sitä, hän muistelee.

SITTEMMIN e-urheilu on tehnyt pelaajista tähtiä. Vuonna 2019 maailmassa oli noin 24 000 pelaajaa, turnauksia järjestettiin 4 700 ja palkintosummat nousivat pariinsataan miljoonaan euroon. Lajin huipulla on kaksi suomalaista, jotka ansaitsivat kolmisen miljoonaa euroa kumpikin ja olivat Suomeen veronsa maksavien urheilijoiden tulokuninkaita. Sami siis harrastaa suomalaisten kansallislajia.

Syksyllä 2019 Sami kokosi työkavereista PostNord-joukkueen, joka osallistuu keväällä e-urheilun yrityksille tarkoitettuun Kanaliigaan. Muut joukkueen jäsenet ovat *Jani Viitanen*, *Taneli Kähkölä* ja *Atdhe Raci*. Viides jäsen on vielä haussa.

- Kaikki joukkueen jäsenet ovat pelanneet "Counter-Strikea" pitkään, joten luultavasti valitsemme sen kisalajiksemme, Sami sanoo.

Ottelut pelataan kotoa. Kunkin joukkueen kapteeni valitsee viikon varrelta sopivat ajat, joina pelaajat pelaavat vastustajiaan vastaan.

Kauden päätteeksi kaksi parasta joukkuetta kohtaa finaalissa.

Hankaloittaako peliharrastus työhön keskittymistäsi?

- Ei ollenkaan. Pystyn olemaan ajattelematta pelaamista työaikana. ■

MAIJU KARHUNEN

**FPS tulee sanoista first person shooter, ja se tarkoittaa ensimmäisen persoonan ammunta-peliä. Tässä peligenressä tietokoneen näytöllä näkyy pelihahmon näkökenttä, ja aseella on suuri merkitys. Esimerkkejä suosituista FPS-peleistä ovat "Call of Duty", "Counter-Strike", "Halo", "Quake" ja "Battlefield"-sarja.*

3

Samin suosikkipelit

1. Counter-Strike: Global Offensive (CS:GO)

"Olen pelannut 'CS'-sarjaa peruskoulusta lähtien. Yhdessä pelaaminen on hauskaa. Kun yritämme yhdessä päihittää vihollisjoukkueen omalla taktiikallamme, adrenaliini virtaa."

2. PlayerUnknown's Battlegrounds (PUBG)

"Muistuttaa 'Counter-Strikea', mutta konsepti on hieman erilainen. Viimeisenä jäljellä oleva pelaaja tai joukkue voittaa. Ystäväni pelaavat tätä peliä, joten minäkin pelaan sitä usein. Parasta tässä pelissä on tietysti voittaminen tai - kuten pelislangissa sanotaan - 'kanan ottaminen'."

3. League of Legends (LoL)

"Strategiapeli, niin kutsuttu MOBA (multiplayer online battle arena). Tämänkin pelin pelaaminen yksin on tylsää, joten pelaan yleensä kavereiden kanssa. Parasta pelissä on, kun pystyy päihittämään vihollisen omalla taktiikallaan."

Sami Välilä

Työ PostNordilla: Asiakaspalvelija
Vantaalla.

Lähimmät työkaverit: Jani Viitanen,
Sami Martikainen, Emil Ellonen ja
Veikka Liski.

Hevosvaunuista pakettiautoihin

Sapeleista ja pistooleista verkkoyhteyksiin ja mukaviin automaattivaihteisiin. Paljon on tapahtunut sitten 1800-luvun.

ENNEN

Tanskan postilaitos osti ensimmäiset postivaununsu vuoden 1800 tienoilla. Ruotsissa aloitettiin säännöllinen postivaunuliikenne vuonna 1831. Postivaunut kuljettivat myös matkustajia.

Tässä postivaunumallissa oli täysin katettu matkustamo ja sisällä tilaa neljälle matkustajalle. Se oli ylhäältä musta ja alhaalta keltainen. Takana olevan tavaratilan päällä oli kaksi matkustajapaikkaa.

Postia säilytettiin lukittavassa tavaratila- lassa, jossa oli postilaatikkoaukko. Tavarat sijoitettiin katolle, jossa oli 12 senttimetriä korkea reunus. Vaunun alla oli jalakset, jotka voitiin kiinnittää pyörien alle tarpeen vaatiessa.

Vuonna 1847 Gustav Hjert ja Konrad Tector päättivät ryöstää Eskilstunaa matkalla olleet postivaunut. He ehtivät ampua kuljettajan ja yhden matkustajan, ennen kuin huomasivat ryöstäneensä väärät vaunut. Oikeat vaunut tulivat paikalle heti tämän jälkeen ja kääntyivät teon nähtyään. Ryövärit vangittiin ja tuomittiin kuolemaan. Vuonna 1855 Ruotsissa tuomittiin kuusi henkeä kuolemaan postiryöstön takia.

Ruotsalaiset posteljoonit saivat vuonna 1839 turvakseen pistoolin, jolla he pystyivät suojautumaan ryöstäjiltä ja villieläimiltä. Lisäksi heillä oli mukanaan virka-aseensa sapeli. 1870-luvulla posti alkoi korvata pistooleita moderneilla revolvereilla, jotka ostettiin asevoimilta.

Ruotsissa postivaunujärjestelmän kulta-aika oli vuonna 1866, jolloin käytössä oli 40 linjaa. Tuolloin postivaunuilla matkusti 19 000 henkeä.

Kilpailu rautateiden kanssa johti pian siihen, että postivaunujärjestelmän merkitys väheni. Vuonna 1893 Ruotsin posti myi vanhan vaunukantansa, johon kuului 45 kalesch- ja 20 kupé-vaunua. Tanskassa postivaunut olivat käytössä 1900-luvun alkuvuosille asti.

NYT

Konsernin uudet jakeluajoneuvot ovat Renault Kangoo ja Volkswagen Caddy. Molemmissa on moderni Euro 6 -moottori, joka vähentää polttoaineenkulutusta ja sitä myötä hiilidioksidipäästöjä.

Renault Kangoossa on 91 hevosvoiman dieselmoottori, ja se kuluttaa 5,2 litraa 100 kilometrillä. Volkswagen Caddyssa on 102 hevosvoiman dieselmoottori, ja se kuluttaa 4,9 litraa 100 kilometrillä.

Autoissa on varusteena Connected Fleet. Tämä tarkoittaa, että Ruotsin ja Tanskan PostNordin nykyiset ja tulevat kirjeiden ja pakettien jakeluajoneuvot on liitetty verkkoon.

Connected Fleetin avulla autot lähettävät automaattisesti dataa ja GPS-sijainteja, jotta ajoneuvon kuntoa, polttoaineenkulutusta, käyttöaikaa ja ajomatkoja voidaan seurata.

Sähkökäyttöisissä ajoneuvoissa ei vielä ole Connected Fleetia, mutta tavoitteena on löytää tähän tekninen ratkaisu vuoden 2020 aikana.

Lähteet: Riksan tikvarieämbetetin tilastot ja faktat, Ruotsin tilastollinen keskustoimisto ja Tukholman postimuseo. Tiedot Renault Kangoo Maxista ja Volkswagen Caddyistä: Serkan Aktas, Ruotsin PostNordin liiketoiminnan kehittäjä ja ajoneuvoasiantuntija.

Kangoo-autot päätyivät otsikoihin helmikuussa sen jälkeen, kun PostNordin ostamien uusien autojen jarruissa havaittiin puutteita. Postinjakajat huomasivat, etteivät autot reagoi jarrutukseen kunnolla, kun tiellä on lunta tai jäätä. PostNord on keskustellut ongelmista toimittajan kanssa, ja jarruja on säädetty.

TAIDOT / JIMCAALE ABDILLAH

Pysäyttämätön

Jimcaale Abdillahi saa robotinkin punastumaan häpeästä.

ON HÄMMÄSTYTTÄVÄÄ katsella, kun *Jimcaale Abdillahi* alkaa paketoita kuormalavaa Växjön pakettiterminaalissa. Muovirulla tiukassa otteessaan hän kiertää pahvilaatikat nykäisten täydellisesti jokaisessa kulmassa. Siinä missä terminaalin automaattinen muovitus kone ehtii muovittaa yhden lavan, Jimcaale on hoitanut neljä. Muutkin kuin hämmästyneet työkaverit ovat huomanneet hänen taitonsa. Terminaalipäällikkö *Tonny Johansson* kirjoitti LinkedIniin: "Yksikään kone maailmassa ei muovita lavoja yhtä nopeasti ja laadukkaasti kuin sinä teet käsin ja joka kerta hymy huulilla. Nostan hattua, olen todella vaikuttunut!"

- On vaikeaa kuvailla, miltä tuollaisten keuhujen saaminen tuntuu, mutta ne ilahduttavat. Ne antavat motivaatiota kehittyä ja oppia uusia asioita, Jimcaale sanoo.

Töissä hän on se tyyppi, joka nauraa herkästi eikä hermostu hankalista ja stressaavista tilanteista. Jimcaalen erikoistaito muovittaa Muhammad Alin vasenta koukkua nopeammin ei kuitenkaan ole sattumaa. Se on tulosta monen vuoden harjoittelusta hänen entisessä kotimaassaan Somaliassa.

- Siellä ei käytetä koneita apuna, kuten täällä Ruotsissa. Somaliassa käytetään lihaksia ja koko kehon voimaa. Työstä tulee hauskaa, kun saa liikkua nopeasti ja käyttää omaa voimaansa ja räjähtävyyttään, Jimcaale sanoo.

Hän tuli Ruotsiin pakolaisena vuonna 2012 ja sanoo viihtyvänsä erittäin hyvin sekä ystäviensä kanssa Växjössä että työssään PostNordilla. Nykyään hän vastaa terminaalin suurasiaakkaista ja kulkee lisäksi ryhmänjohtajan mukana, sillä hänen on tarkoitus ottaa lisävastuuta tulevaisuudessa.

- Unelmani olisi myös opiskella informaatiologiikkaa, Jimcaale sanoo. ■

TEKSTI: MALIN DAHLBERG KUVA: SARA BOGREN

Katso Jimcaalen pikamuovitus
Seuraa meitä Instagramissa:
@peoplebypostnord

Jimcaale Abdillahi

Työ PostNordilla: Terminaalitöntekijä ja suurasiakasvataava Växjössä, Ruotsissa.

Erikoistaito: Muovittaa lavan käsin neljä kertaa nopeammin kuin kone.

Lähimmät työkaverit: Jacob Johné, Hadi Hosseini, Johanna Mattisson, Linus Nilsson ja Wisam Ahmad Hasan.

Aina askelen edellä

Ingunn Dullum on kuluttanut noin 40 paria kenkiä ”käveltyään Norjan rannikon pituisen matkan”.

VOIT ISTUA autojonossa, hytistä bussikatoksessa tai yrittää hurautella huoletta sähköpotkulaudalla. Työmatkoissa yksi asia on kuitenkin varmaa: matkustaminen on yhtä epävarmaa kuin nelivuotias karkkipussin vartijana.

Ingunn Dullum haluaa tietää, milloin hän on perillä. Siksi hän luottaa perinteiseen kulkumuotoon: hän kävelee töihin vuoden ympäri säästä riippumatta.

- Se on nopeampaa kuin bussilla tai metrolla kulkeminen. Enkä pidä odottelusta, hän sanoo.

Hallintopäällikkönä Oslossa työskentelevä Ingunn kuluttaa yhden kenkäparin vuodenai-
kaa kohti. Vähintään. Vähän ennen kello kuutta

- tai kuten ruotsalaisrunoilija Tomas Tranströmers asian muotoili ”ennen kuin aamu langettaa säteensä lukkoon ja pimeyden ovet avautuvat” - Ingunn lähtee kävelemään 2,4 kilometrin matkaa kohti Alfasetin terminaalia. Tie on liikennöity ja reitti kulkee suurien teollisuusalueiden läpi. Ingunnia se ei kuitenkaan häiritse. Hän kuuntelee yleensä countrya tai paikallista rockia koko matkan.

- Aamulla haluan päästä töihin mahdollisimman nopeasti. Hyvä musiikki auttaa minua pitämään yllä reipasta tahtia.

Vuodessa kilometrejä kertyy noin 1 200. Ingunn on kävellyt työmatkansa 16 vuoden ajan. Kertynyt matka on yhtä pitkä kuin Norjan

rannikko. Ei olekaan mikään ihme, että hänelle kenkien mukavuus on ulkonäköä tärkeämpää, ja talvella nastat ovat välttämättömät.

- Liukkaalla talvikelillä on pelottavaa kävellä. Olen kaatunut kerran jos toisenkin.

Toimistotyötä tekevä Ingunn istuu paljon. Hänen tehtävänsä on varmistaa, että kumppaneiden laskut maksetaan, kustannukset täsmäävät ja poikkeamat hoidetaan. Hän pitää myös viikkokokouksen talousaiheista terminaalin päälliköiden ja ajotoimiston kanssa. Päivän aikana Ingunn käsittelee paljon tietoa ja tilastoja, joten hän kävelee kotiin ilman musiikkia.

STINE ERIKSEN

Ingunn Dullum

Työ PostNordilla:

Hallintopäällikkö Norjan PostNordilla.

Lähimmät työkaverit:

Frank Uzlastiran, Alen Jakupovic, Øyvind Skjøren ja Kristian Lund.

Savuava yllätys

On kiireisiä päiviä ja sitten on kiireisiä päiviä. Eräänä tavallisena aamupäivänä Tromssassa kaikkien huomio kiinnittyi palavaan venäläisalukseen.

VUOROPÄÄLLIKKÖ Audun Larsen ei yleensä ajattele työpäivän alussa: "Onkohan tämä se päivä, kun terminaali räjähtää?"

Niin hän ei ajatellut myöskään aamulla 25.9.2019. Siihen asti, kunnes kello oli kaksi minuuttia vaille 11, päivä oli kuin mikä tahansa keskiviikko Tromssassa Pohjois-Norjassa.

Terminaalipäällikkö *Espen Vikan* oli vapaalla ja istuskeli kannolla kahvitermos toisessa ja hirvikivääri toisessa kädessään. Hänen poissa ollessaan Audun oli puikoissa ja kiirehti trukin, terminaalin ja ajotoimiston väliä. Hän avasi portin, josta aukeaa näkymä laiturille. Vain 35 metrin päässä seiso i iso venäläistrootlari Bukhta Naezdnik. Sen keulasta nousi valkoista savua. Audun ja kuljettaja *Jorgos Kirjakis* vain tuijottivat näkyä puoli minuuttia.

- Jorgos luuli sen olevan harjoitus, mutta minä ymmärsin nopeasti, että aluksella oli tulipalo, Audun kertoo.

Hän soitti hätänumeroon.

Puhelun aikana aluksella käynnistyi palohälytys. Miehistö juoksi kannella palosammuttimien kanssa. Näky oli kaoottinen.

Audun siirsi työkavereineen autoja, kontteja ja ihmisiä raivatakseen saapumistien pelastuslaitokselle. Paloautot, ambulanssit ja poliisi saapuivat paikalle parissa minuutissa. Silloin aluksella oli jo niin kuuma, että keulan maali alkoi sulaa. Valkoinen savu oli muuttunut mustaksi ja levisi tuulen mukana kuin korppiparvi. Ilmassa haisivat kemikaalit ja palanut muovi.

Muutaman tunnin kuluttua palavan aluksen ympärille perustettiin 300 metrin turva-alue räjähdysksen pelossa. Koko PostNordin rakennus evakuoitiin.

- Kaikki meni kuin autopilotilla. Ensin minun oli pakko varmistaa, että työntekijät ovat turvassa, ja vasta sen jälkeen ajatella tavaralahetyksiä.

Kun Audun sulki terminaalin kahden aikaan, kukaan ei uskonut joutuvansa olemaan pois töistä yli vuorokautta. Aamulla alus oli kuitenkin edelleen tulella. Taivaalle nousi paksua savua ja Tromssassa oli liikennekaaos. Useita teitä ja kouluja oli suljettu ja alle kilometrin päässä palavasta aluksesta sijaitseva sairaala oli asetettu sulkuun.

Audun ja kuljetuspäällikkö *Tom Antonsen* perustivat "terminaalin" Audunin autoon. Paketit voivat odottaa, mutta elintärkeät lääkkeet oli saatava sairaaloihin ja apteekkeihin. Miehet varmistivat, että lääkkeiden nouto, lastaus ja kuljetus eivät keskeydy.

- Meillä oli kaksi puhelinta, joilla soittelimme eri paikkoihin. En tiedä, kuinka monta puhelua soitimme. Se oli kiireinen päivä.

Aamupäivällä alus kallistui kyljelleen ja liekit sammuiivat. Kun Audun työkavereineen pääsi palaamaan terminaalirakennukseen, evakuoinnista oli kulunut yli vuorokausi. He olivat jäljessä kaikesta.

- Onneksi useimmilla riitti ymmärrystä viivästymiseen. Tulipalo vaikutti koko kaupunkiin ja kaikki ymmärsivät sen laajuuden.

Tapahtuneen jälkeisinä viikkoina utelaita tromssalaisia pyöri PostNordin terminaalin lähetyksillä nähdäkseen vilauksen aluksesta, joka oli aiheuttanut niin paljon draamatiikkaa. Pelastuslaitoksen mukaan tulipalon aiheutti hitsauskipinä, joka levisi troolarin kalastusverkkoon. Kukaan ei loukkaantunut vakavasti.

STINE ERIKSEN

WIND JACKET

SUBZ BODY WARMER

URBAN KNIT HEADBAND

Designed and developed in Sweden.
Inspired by Nordic conditions.

CRAFT ::

CRAFTSPORTSWEAR.COM

Activities

Offers

Community

En aktiv fritid

postnordplus.com

PostNord Plus is a Swedish personnel foundation within PostNord AB with the mission of creating an attractive leisure activity for PostNord employees, in the areas of holidays and recreation, sports and fitness as well as culture and events.

Even if you are not employed in Sweden, you are welcome to check out the offerings and join in!

postnord